

แผนพัฒนาเทศบาลตำบลเมืองซูซันต์
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๙

เทศบาลตำบลเมืองซูซันต์
อำเภอซูซันต์ จังหวัดศรีสะเกษ

วิสัยทัศน์ พัฒนาทุกด้าน ประสานทุกฝ่าย ภายใต้การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
ทุกคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีคุณธรรม สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

คำนำ

แผนพัฒนาเทศบาลตำบลเมืองซุขันธ์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเทศบาลและการพัฒนาประเทศโดยรวม ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารกิจการของเทศบาลจะส่งผลโดยตรงต่อการให้บริการประชาชนและชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน จึงได้จัดทำให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจให้มีการปรับเปลี่ยนแก้ไขให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ชาติ และให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผน

การจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลเป็นแนวทางหนึ่งที่จะทำให้เทศบาลสามารถปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเนื่องจากการวางแผนเป็นการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงาน โดยการใช้ทรัพยากร เช่น คน เงิน เครื่องมือ / วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยเน้นการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเทศบาลเพิ่มมากขึ้น

จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๙ ฉบับนี้จะสามารถแก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของประชาชนในท้องถิ่นได้ โดยใช้ทรัพยากรเท่าที่มีอยู่ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

คณะผู้จัดทำ
สำนักปลัดเทศบาล
งานวิเคราะห์นโยบายและแผน

สารบัญ

หน้า

คำนำ	
หลักการและเหตุผล	
บทนำ	
๑ ลักษณะของแผนพัฒนา ๕ ปี	๑
๒ วัตถุประสงค์	๑
๓ ขั้นตอนในการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนา ๕ ปี	๓
๔ ประโยชน์ของการจัดทำแผนพัฒนา ๕ ปี	๓
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของท้องถิ่น	
๑.สภาพทั่วไป	๔-๕
๒.สภาพทางโครงสร้างพื้นฐาน	๖
๓.สภาพทางเศรษฐกิจ	๗-๑๐
๔.การเมืองและการบริหาร	๑๑
๕.ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๑๒
ส่วนที่ ๒ สรุปยุทธศาสตร์และแนวทางพัฒนา	
ความสัมพันธ์แผนพัฒนาระดับมหภาค	๑๓-๕๘
๑.ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙)	๑๓-๑๘
๒.แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๑๘-๔๗
๓.แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) (อุบลราชธานี,ศรีสะเกษ,ยโสธร,อำนาจเจริญ)	๔๘-๕๐
๔.ยุทธศาสตร์จังหวัดศรีสะเกษ	๕๑-๕๔
ส่วนที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	
๕ การบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ	๕๕-๕๘
บัญชีโครงการพัฒนา	๕๙-๖๐
ภาคผนวก	๖๑

บทนำ

๑. ลักษณะของแผนพัฒนา

ลักษณะของแผนพัฒนาเป็นการเปลี่ยนแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติโดยมีหลักความคิดภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาหนึ่งๆจะมีแนวทางการพัฒนาได้มากกว่าหนึ่งแนวทางและภายใต้แนวทางหนึ่งจะมีโครงการ / กิจกรรมได้มากกว่าหนึ่งโครงการ/กิจกรรมที่จะต้องนำมาดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการในแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนาซึ่งจะมีผลต่อวัตถุประสงค์เป้าหมายจุดมุ่งหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนและวิสัยทัศน์

แผนพัฒนาระยะ ๕ ปีเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ ที่มีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นและมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปีกล่าวคือเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ ใช้การวางแผนพัฒนาเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีโดยนำโครงการ/กิจกรรมจากแผนพัฒนาไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อให้กระบวนการจัดทำงบประมาณเป็นไปด้วยความรอบคอบ

การวางแผนพัฒนาของเทศบาลจึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตของเทศบาลโดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุบนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่นและปัญหา/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นและผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนที่เข้ามาร่วมคิดและกำหนดปัญหาความต้องการร่วมดำเนินการและรับผิดชอบตลอดจนประชาชนเป็นผู้รับผลประโยชน์ที่ได้จากการพัฒนา

สาเหตุที่ต้องมองอย่างรอบด้านก็เพราะว่าในโลกของความเป็นจริงนั้นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมสังคมและองค์กรทั้งในระดับภูมิภาคระดับประเทศระดับทวีปและระดับโลกล้วนส่งผลกระทบต่อเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ทางตรงก็ทางอ้อมจึงกล่าวได้ว่าปรากฏการณ์ ทั้ง ๔ ด้านที่เกิดกับเขตพื้นที่ ๔ ระดับนี้ล้วนถือเป็นสภาพแวดล้อมที่ควรต้องคำนึงถึงในกระบวนการวางแผนพัฒนาทั้งสิ้น

ดังนั้นในการวางแผนพัฒนาระยะ ๕ ปีจึงไม่ควรมองรอบด้านแต่เพียงเขตพื้นที่การปกครองของตนเองเท่านั้นแต่ต้องมองให้กว้างออกไปครอบคลุมเขตพื้นที่อื่นด้วยทั้งนี้เพื่อให้การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลในการรับมือกับสถานการณ์หรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นตามมาจากเขตพื้นที่เหล่านั้นอย่างรู้เท่าทันจนทำให้สามารถให้ประโยชน์จากสถานการณ์ได้อย่างเต็มที่หรือหาหนทางในการป้องกันอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นได้ (Proactive)

๒. วัตถุประสงค์

การจัดทำแผนพัฒนามีความสำคัญต่อเทศบาลเป็นอย่างยิ่งทั้งนี้เนื่องจากแผนพัฒนาเป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงซึ่งมีวัตถุประสงค์โดยรวมเพื่อนำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ ที่ได้มาดำเนินการปรับปรุงปฏิบัติตามแผนทั้งทางด้านการบริการสาธารณะโครงสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจสังคมการเมืองการบริหารสิ่งแวดล้อมการศึกษาศาสนาศิลปวัฒนธรรมประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นตลอดจนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างครอบคลุมและทั่วถึงและเป็นการกำหนดทิศทางในการที่จะทำให้บรรลุถึงสภาพการณ์นั้น

วัตถุประสงค์เฉพาะการจัดทำแผนพัฒนา

๑. เพื่อกำหนดสภาพการพัฒนายุทธศาสตร์หรือเป้าหมายการพัฒนาของเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ตามปัญหาความต้องการของประชาชน

๒. เพื่อเชื่อมโยงนโยบายรัฐบาลกระทรวงจังหวัดอำเภอและท้องถิ่นอื่นได้อย่างเป็นระบบ

๓. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณของเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ได้อย่างทั่วถึง

เป็นธรรมและเป็นไปตามความจำเป็นเร่งด่วนอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. เพื่อกำหนดแผนงานโครงการและกิจกรรมการพัฒนาและแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของประชาชนและนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนา

มิติการพัฒนา มิติในเชิงพื้นที่	ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านสิ่งแวดล้อม	ด้านการบริหาร จัดการ (องค์การ) และการเปลี่ยนแปลง
ระดับอำเภอ				
ระดับจังหวัด				
ระดับประเทศ				
ระดับทวีป				

ขั้นตอนในการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลพ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)แนวทางการจัดทำดำเนินการแก้ไขการเพิ่มเติมหรือการเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาเทศบาล(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพื่อให้การบริหารจัดการและเป็นเครื่องมือในการบริหารของคณะผู้บริหารเทศบาลจำเป็นต้องนำแผนมาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาให้ตรงตามยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์จังหวัดศรีสะเกษเป็นแนวทางเพิ่มเติมหรือการเปลี่ยนแปลงแผน

๑. เตรียมการจัดทำการแก้ไขเพิ่มเติมหรือการเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๕๖๑ หมวด ๔ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓

๒. การจัดทำแผนพัฒนาทบทวนจากแผนพัฒนา(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยนำโครงการมาพิจารณา ทบทวนปรับปรุงกำหนดรายละเอียดวัตถุประสงค์เป้าหมายงบประมาณ หรือจัดลำดับความสำคัญใหม่

๓. ให้ยึดถือปรัชญาและแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

๔. โดยให้ความสำคัญการพัฒนาทุนทางสังคม ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติ เพื่อปูพื้นฐานคนไทยและสังคมไทยสู่สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้

๕. การดำเนินงานเมืองน่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่ ซึ่งถือเป็นนโยบายเรื่องหนึ่งในการจัดทำแผนพัฒนา

๖. นำข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้านมาประกอบการจัดทำแผนพัฒนา

๗. ให้คำนึงถึงการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทต่างๆ อย่างเหมาะสม

๘. ให้คำนึงถึงหลักการบูรณาการโครงการระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน

๙. แผนพัฒนา จะมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดของโครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ดังนั้นในการจัดทำโครงการให้คำนึงถึงสถานการณ์คลังท้องถิ่นความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ โดยแยกประเภทของโครงการออกอย่างน้อย ๓ ประเภท

๑. โครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำเอง

๒. โครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอุดหนุนให้หน่วยงานอื่นดำเนินการตามที่ระเบียบกฎหมายกำหนดไว้

๓. โครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขอรับการสนับสนุนหน่วยงานอื่นรวมทั้งโครงการที่เกี่วกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๐. ใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขการเพิ่มเติมหรือการเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนา

๑๑. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล จัดทำร่างแผนพัฒนาเสนอให้คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลซึ่งนายกเทศมนตรีเป็นประธานพิจารณาร่างแผนพัฒนา ให้แล้วเสร็จภายในเดือนมิถุนายน ของทุกปี

๑๒. เสนอแผนพัฒนาให้นายกเทศมนตรีอนุมัติ/ประกาศใช้แผนพัฒนาให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๐ เดือน

ตุลาคม

๑๓. เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกาศใช้แผนพัฒนาแล้วให้ส่งแผนพัฒนาให้คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอเพื่อดำเนินการต่อไป

๓. ขั้นตอนในการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลการแก้ไขการเพิ่มเติมหรือการเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๖ -๒๕๗๐)

คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลเมืองชุมชุนธุ์ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์แล้วขั้นตอนต่อไปคือการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติโดยการจัดทำแผนพัฒนาโดยมีขั้นตอนดังนี้

- ขั้นตอนที่ ๑ การเตรียมการจัดทำแผน
วัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้บริหารทราบถึงภารกิจที่จะต้องดำเนินการต่อไปและดำเนินการเสนอโครงการ
- ขั้นตอนที่ ๒ การคัดเลือกยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา วัตถุประสงค์เพื่อให้คณะกรรมการพัฒนาร่วมกำหนดยุทธศาสตร์จากปัญหาความต้องการศักยภาพข้อจำกัดโอกาส (SWOT)
- ขั้นตอนที่ ๓ การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาแนวทางการพัฒนาโครงการ / กิจกรรมอย่างถูกต้อง
- ขั้นตอนที่ ๔ การกำหนดวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนา วัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาคัดเลือกวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์การพัฒนามาจัดทำเป็นวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนา
- ขั้นตอนที่ ๕ การจัดทำรายละเอียดโครงการ/กิจกรรมการพัฒนา วัตถุประสงค์เพื่อคัดเลือกโครงการที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเพื่อจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อไป
- ขั้นตอนที่ ๖ การจัดทำร่างแผนพัฒนา วัตถุประสงค์เพื่อประกอบร่างแผนพัฒนาจัดเวทีประชาคมเสนอร่างแผนพัฒนา
- ขั้นตอนที่ ๗ การอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาวัตถุประสงค์ผู้บริหารพิจารณาอนุมัติประกาศให้ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

๔. ประโยชน์ของการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ

การจัดทำการแก้ไขการทบทวนแผนพัฒนาเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้เทศบาลตำบลเมืองชุมชุนธุ์พิจารณาถึงความเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการดำเนินงานต่างๆที่อาจเชื่อมโยงและส่งผลทั้งในเชิงสนับสนุนและเป็นอุปสรรคต่อกันเพื่อให้เทศบาลตำบลเมืองชุมชุนธุ์นำตัดสินใจกำหนดแนวทางการดำเนินงานและใช้ทรัพยากรทางการบริหารของท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

ประโยชน์จากการแก้ไข/การเพิ่มเติม/การเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนา

๑. ทำให้เทศบาลตำบลเมืองชุมชุนธุ์ดำเนินงานการพัฒนาอย่างมีทิศทางตรงประเด็น
๒. ทำให้เทศบาลตำบลเมืองชุมชุนธุ์ มีแผนงานโครงการ/กิจกรรมตามความต้องการของประชาชน
๓. ทำให้เทศบาลตำบลเมืองชุมชุนธุ์ สามารถใช้แผนพัฒนาเป็นแนวทางการจัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
๔. ทำให้การพัฒนาในพื้นที่เทศบาลไม่ซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น
๕. ทำให้ประชาชนได้ทราบล่วงหน้าว่าเทศบาลตำบลเมืองชุมชุนธุ์ จะดำเนินกิจกรรมอะไรบ้างเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการติดตามตรวจสอบและการดำเนินงานของเทศบาลให้เป็นไปด้วยความถูกต้องโปร่งใส

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของท้องถิ่น

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ประวัติ/ ลักษณะที่ตั้ง

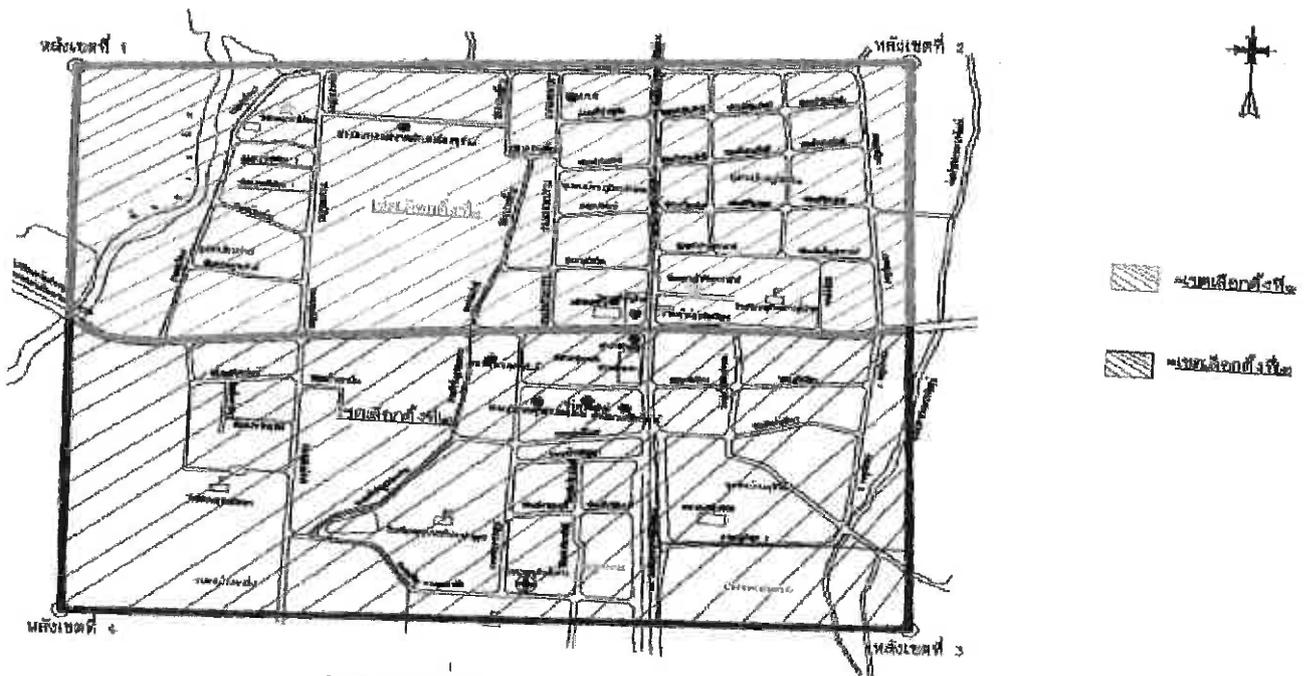
เทศบาลตำบลเมืองซุซันตั้งอยู่ในอำเภออำเภอซุซันได้รับจัดตั้งเป็นสุขาภิบาลเมื่อปี ๒๔๙๙ และได้ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลเมืองซุซันเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ โดยมีพื้นที่ประมาณ ๑.๕ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๙๓๗.๕ ไร่ ประกอบด้วย ๑ ตำบล ๔ หมู่บ้าน และ ๗ ชุมชน หมู่ ๑ ชุมชนบ้านห้วย หมู่ที่ ๒ ชุมชนบ้านภูมิเหนือ ชุมชนบ้านภูมิใต้ ชุมชนบ้านภูมิตะวันตก และชุมชน บขส หมู่ที่ ๑๔ ชุมชนบ้านตาปิ่น และหมู่ ๓ ชุมชนบ้านหาดบางส่วน ซึ่งมีประชากรโดยรวมทั้งสิ้น ๔,๒๘๓คน และมีหลังคาเรือนทั้งสิ้น ๒,๑๘๐ หลัง ประชากรในเทศบาลตำบลเมืองซุซันมีพื้นที่ ๑.๕ ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ๙๓๗.๕ ไร่ มีประชากรในเขตเทศบาล ๔,๒๘๓คนชาย ๒,๐๘๑ คนหญิง ๒,๒๐๒ คนจำนวน ๒,๑๘๐ครัวเรือนโดยกระจุกตัวอยู่บริเวณตอนกลางของชุมชนตามถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐ และมีอัตราการเพิ่มของประชากรในเขตเทศบาลประมาณร้อยละ ๐.๑๒ อันเนื่องมาจากภายในเขตเทศบาลตำบลเมืองซุซันได้มีการใช้พื้นที่เดิมพื้นที่แล้วการตั้งถิ่นฐานของประชากรในเขตเทศบาลตำบลเมืองซุซัน จะกระจุกตัวอยู่บริเวณภายในชุมชนเมืองโดยมีที่พักอาศัยอยู่บริเวณชานเมืองและพื้นที่การเกษตรจะอยู่นอกเขตเทศบาลโดยรอบส่วนการประกอบอาชีพของประชากรในเขตเทศบาลแบ่งออกเป็น๒ประเภทคือ

(๑) การพาณิชย์กรรมในรูปของการค้าขายปลีกเกะกลุ่มอยู่ที่บริเวณสองข้างถนนสายหลัก

(๒) การอุตสาหกรรมจะกระจายอยู่ตามซอยหลักๆและพื้นที่พาณิชย์จะเป็นอุตสาหกรรมประเภท

โรงสีข้าวร้านซ่อมเครื่องยนต์โรงงานน้ำแข็ง เป็นต้น

แผนที่เทศบาลตำบลเมืองซุซัน

มาตราส่วน 1 : 500

แผนที่แสดงอาณาเขตการปกครอง

อาณาเขตเทศบาล

- ทิศเหนือติดต่อกองการบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ
- ทิศตะวันออกติดต่อกองการบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ
- ทิศใต้ติดต่อกองการบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ
- ทิศตะวันตกติดต่อกองการบริหารส่วนตำบลห้วยสำราญ

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพโดยทั่วไปของเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์เป็นที่เนินสูงบริเวณจุดศูนย์กลางและลาดเอียงทุกด้านซึ่งล้อมรอบด้วยนาข้าวโดยมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐ หรือสายชุมชันธ์ - ศรีสะเกษตัดผ่านกลางชุมชน

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ภูมิอากาศลักษณะภูมิอากาศแบ่งเป็น ๓ ฤดูคือฤดูร้อนตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด ๓๒.๖๒ องศาเซลเซียสและเฉลี่ยต่ำสุด ๒๑.๕๘ องศาเซลเซียสฤดูฝนตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - ตุลาคมโดยมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยตลอดปีประมาณ ๑,๒๘๘.๒ มิลลิเมตรฤดูหนาวตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - มกราคมโดยเฉลี่ยต่ำสุดประมาณ ๒๔ องศาเซลเซียส

๑.๔ ลักษณะของดิน

สภาพดินร้อยละ ๖๐ เป็นดินร่วนปนทราย

(๒). ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑) เขตการปกครอง

เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์ มีเขตการปกครองจำนวน ๖ ชุมชน และชุมชนบ้านหาดบางส่วน

๒.๒) การเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์ มีสมาชิกสภาเทศบาลที่ได้รับจากการเลือกตั้งของประชาชน

จำนวน ๑๒ คน

ฝ่ายการเมือง

ซึ่งนายกเทศมนตรีได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในเขตเทศบาลโดยตรงและรองนายกเทศมนตรีจำนวน ๒ คน , ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี จำนวน ๑ คน , เลขานุการนายกเทศมนตรีจำนวน ๑ คน นายกแต่งตั้งประกอบด้วย

๑) นางสมจันทร์ บัวเขียว	ตำแหน่ง	นายกเทศมนตรีตำบลเมืองชุมชันธ์
๒) นายธีรนาท บัวเขียว	ตำแหน่ง	รองนายกเทศมนตรีตำบลเมืองชุมชันธ์
๓) นายชาติรี เหลี่ยมทอง	ตำแหน่ง	รองนายกเทศมนตรีตำบลเมืองชุมชันธ์
๔) นางอุดมลักษณ์ บุญเกษ	ตำแหน่ง	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลเมืองชุมชันธ์
๕) น.ส.วรางคณา ปิตตลาสะ	ตำแหน่ง	เลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลเมืองชุมชันธ์

(๓) ประชากร

๓.๑) ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ที่	บ้าน	ชาย	หญิง	รวม	ครัวเรือน
๑	บ้านห้วย	๓๕๐	๓๘๘	๗๓๘	๓๐๙
๑๔	บ้านตาปิ่น	๒๕๐	๒๗๘	๕๒๘	๒๗๑
๖	บ้าน บ.ช.ส	๒๓๗	๒๑๕	๔๕๒	๑๓๔
๖	บ้านภูมิตะวันตก	๒๘๙	๒๙๒	๕๘๑	๑๗๓
๖	บ้านภูมิเหนือ	๔๐๒	๔๓๙	๘๔๑	๒๓๐
๖	บ้านภูมิใต้	๔๒๕	๔๔๖	๘๗๑	๒๓๐
๓	บ้านหาดบางส่วน	๒๑	๑๖	๓๗	๑๙

๓.๒) ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี	๓๙๒	๓๖๕	๗๕๗
อายุ ๑๘ ปี ถึง ๖๐ปี	๑,๑๒๖	๑,๑๓๔	๒,๒๖๐
อายุมากกว่า ๖๐ ปี	๔๗๕	๖๑๑	๑,๐๘๖

ข้อมูล ทะเบียนราษฎร ณ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘

๓.๓) ข้อมูลผู้ใหญ่บ้าน

หมู่ที่	บ้าน	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
๑	บ้านห้วย	นายพิพิธ นวลใส	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๑
๑๔	บ้านตาปิ่น	นายวันชัย ถานู	กำนันตำบลห้วยเหนือ
๖	บ้านภูมิตะวันตก	นายชัยวัฒน์ ใจโชติ	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๖
๖	บ้านภูมิเหนือ	นายชัยวัฒน์ ใจโชติ	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๖
๖	บ้านภูมิใต้	นายชัยวัฒน์ ใจโชติ	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๖
๖	บ.ช.ส	นายชัยวัฒน์ ใจโชติ	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๖

(๔) สภาพทางสังคม

๔.๑) การศึกษา

การศึกษา ในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมขันธ์ มีศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน คือศูนย์พัฒนาเทศบาลตำบลเมืองชุมขันธ์ ๒ แห่งและมีสถาบันการศึกษาจำนวน ๓ แห่งเป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานพื้นที่เขตการศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ๒ แห่ง และโรงเรียนเอกชน ๑ แห่งได้แก่

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเมืองชุมขันธ์ ๑

- มีครูผู้ดูแลเด็กเล็ก ๖ คน
- ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก ๑ คน
- ผู้ดูแลเด็ก ๑ คน
- เด็กเล็ก ๗๕ คน

๒. โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่เขตการศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓
จำนวน ๒ แห่งประกอบด้วย

๒.๑ โรงเรียนอนุบาลศรีประจักษ์มีจำนวนนักเรียน ๑,๓๑๕ คน

๒.๒ โรงเรียนชุมชนวิทย์วิทยา(โรงเรียนขยายโอกาส)มีจำนวนนักเรียน ๓๖๐ คน

๓. โรงเรียนเอกชน ๑ แห่งประถมศึกษา - มัธยมศึกษา- สังกัดกรมการศาสนา

๓.๑. โรงเรียนชุมชนรัษฎาภิบาล

๔.๒) สาธารณสุข

การบริการด้านสาธารณสุขในเขตเทศบาลตำบลเมืองซุซันต์ ได้รับการด้านสุขภาพ การตรวจรักษาพยาบาลเบื้องต้นและการคัดกรองสภาวะสุขภาพของประชาชนทุกกลุ่มวัย จากศูนย์สุขภาพชุมชนเมืองห้วยเหนือ (ศสม.) จำนวน ๑ แห่ง (ที่ตั้งของโรงพยาบาลซุซันต์เดิม) เปิดบริการทุกวัน โดยทีมแพทย์และพยาบาลจากโรงพยาบาลซุซันต์ กรณีมีเหตุฉุกเฉินในพื้นที่เรียกใช้บริการ ๑๖๖๙ โดยมีทีมกู้ชีพห้วยเหนือของศูนย์สุขภาพชุมชนห้วยเหนือให้บริการตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง ทั้งในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเมืองซุซันต์และเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ หน่วยงานด้านสาธารณสุขในพื้นที่ประกอบด้วยสำนักงานสาธารณสุขอำเภอซุซันต์๑ แห่ง โรงพยาบาลซุซันต์ (โรงพยาบาลประจำอำเภอ ขนาด ๑๓๐ เตียง) จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่เลขที่ ๑๐๙ หมู่ที่ ๖ ตำบลหนองฉลอง ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากเทศบาลตำบลเมืองซุซันต์ ระยะทาง ๖ กิโลเมตร มีคลินิกเอกชน ๑๐ แห่ง อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ๑๐๖ คน

นอกจากนี้ยังมีกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เป็นส่วนราชการภายในเทศบาลตำบลเมืองซุซันต์ ซึ่งมีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๑๔ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีบทบาทสำคัญในการดูแลสุขภาพของประชาชนและการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมุ่งเน้นภารกิจหลักดังนี้ ๑.ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชนเพื่อให้มีสุขภาพดีมีความรู้ด้านสุขภาพ การจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพต่างๆ ๒.การจัดการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ควบคุมและจัดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การจัดการขยะต้นทางด้วยหลักการ ๓ Rs การจัดการเหตุรำคาญจากมลพิษต่างๆ รวมถึงการควบคุมและป้องกันโรคที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมซึ่งปัจจุบันมีอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.) จำนวน ๒๐๓ คน (ข้อมูล : ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๘) เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนด้านสิ่งแวดล้อม๓.การควบคุมและป้องกันโรค การเฝ้าระวังและควบคุมโรคติดต่อ/โรคระบาดต่างๆ การให้ความรู้ประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันโรคและการส่งเสริมให้ประชาชนปฏิบัติตามมาตรการป้องกันโรค๔.การรักษาความสะอาด ทั้งทางถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ การจัดเก็บและขนถ่ายขยะมูลฝอยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและการดูแลความสะอาดของสถานที่ต่างๆและงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเช่น งานด้านสัตวแพทย์ งานคุ้มครองผู้บริโภค งานด้านทันตสาธารณสุข และอื่นๆ นอกจากนี้ยังเป็นหน่วยบริหารจัดการงบประมาณของกองทุนประกันสุขภาพระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่เทศบาลตำบลเมืองซุซันต์ (กองทุน สปสช.) ศูนย์พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเทศบาลตำบลเมืองซุซันต์ การดูแลผู้สูงอายุและผู้ที่มีภาวะพึ่งพิงระยะยาว (Long Term Care:LTC) ปัจจุบันมีผู้ที่มีภาวะพึ่งพิงฯ จำนวน ๑๑๒ คน ผู้ดูแลระบบ (Care Management : CM)จำนวน ๓ คน และอาสาสมัครนักรับบาลท้องถิ่น (Community Caregiver หรือ Care Community: CC) จำนวน ๒ คน (ข้อมูล : ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๘)

๔.๓) อาชญากรรม

หน่วยงานดูแลปัญหาอาชญากรรม

- สถานีตำรวจภูธรอำเภอซุซันต์ มีการจัดสายตรวจ และประจำป้อมยามเพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนตลอด ๒๔ ชั่วโมงเบอร์ติดต่อ ๐๔๕-๖๗๑๐๐๙ หรือ ๑๙๑

- กองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอขุนขันธ์ มีการอยู่เวรยามเฝ้าระวังรักษาความปลอดภัยสถานที่ต่างๆ และคอยช่วยเหลือประชาชนตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๔.๔) ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนเทศบาลตำบลเมืองขุนขันธ์ เกิดการระบาดอย่างต่อเนื่อง เทศบาลตำบลเมืองขุนขันธ์ มีสถานีตำรวจภูธรขุนขันธ์คอยสอดส่องดูแลตลอด ๒๔ ชั่วโมง และการรณรงค์ตามชุมชนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภายในชุมชน

๔.๕) สังคมสงเคราะห์

ด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์

- โครงการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจำนวนผู้เข้าโครงการ ๕๗๖ คน
- โครงการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนพิการ ๑๑๖ คน
- โครงการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ ๙ คนผู้เข้าโครงการ ๙ คน

(๕) ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑) การคมนาคมขนส่ง

เส้นทางคมนาคมสายหลักนี้ใช้ในการติดต่อระหว่างเทศบาลตำบลเมืองขุนขันธ์กับชุมชนอื่นได้แก่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐ หรือเส้นทางสายศรีสะเกษ - ขุนขันธ์สำหรับสภาพของเส้นทางรายละเอียดดังนี้

ลำดับที่	รหัสสายทาง	ชื่อสายทาง
๑	ศก.ถ.๒๖ - ๐๐๑	ถนนเทพนิมิตจากแยกถนนคูเมือง ๓ ถึงแยกถนนไกรภักดี
๒	ศก.ถ. ๒๖ - ๐๐๒	ถนนคูเมือง ๑ แยกทางหลวงหมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนไกรภักดี
๓	ศก.ถ. ๒๖ - ๐๐๓	ถนนคูเมือง ๒ จากแยกถนนไกรภักดีถึงแยกทางหลวงหมายเลข ๒๒๐
๔	ศก.ถ. ๒๖ - ๐๐๔	ถนนคูเมือง ๓ แยกทางหลวงหมายเลข ๒๒๐๑ ถึง แยกทางหลวงหมายเลข ๒๒๐
๕	ศก.ถ. ๒๖ - ๐๐๕	ถนนหลวงปราบจากแยกถนนไกรภักดีถึงแยกถนนคูเมือง ๓
๖	ศก.ถ.๒๖ - ๐๐๖	ถนนชุมชนรัษฎาภิเศกจากแยกถนนไกรภักดีถึงสุดเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์
๗	ศก.ถ.๒๖ - ๐๐๗	ถนนรัษฎาภิเศกจากแยกถนนไกรภักดีถึงแยกเจริญราษฎร์สมบัติ
๘	ศก.ถ.๒๖ - ๐๐๘	ถนนรัษฎาภิเศกจากแยกถนนรัษฎาภิเศกถึงแยกทางหลวง ๒๒๐
๙	ศก.ถ.๒๖ - ๐๐๙	ถนนท้าวปัญญาจากแยกถนนศรีประจักษ์ถึงแยกทางหลวง ๒๒๐
๑๐	ศก.ถ.๒๖ - ๐๑๐	ถนนเจริญราษฎร์สมบัติจากแยกทางหลวง ๒๒๐ ถึงแยกถนนชุมชนรัษฎาภิเศก
๑๑	ศก.ถ.๒๖ - ๐๑๑	ถนนศรีประจักษ์จากแยกถนนไกรภักดีถึงแยกถนนเจริญราษฎร์สมบัติ
๑๒	ศก.ถ.๒๖ - ๐๑๒	ถนนไกรภักดีจากแยกไฟแดงศาลหลักเมืองถึงสี่แยกถนนคูเมือง ๒
๑๓	ศก.ถ.๒๖ - ๐๑๓	ถนนหน้าท่าว่าการอำเภอชุมพูนธ์จากแยกถนนศรีประจักษ์ถึงแยกทางหลวง ๒๒๐
๑๔	ศก.ถ.๒๖-๐๑๔	ถนนสี่สายพรหมจากแยกถนนไกรภักดี
๑๕	ศก.ถ.๒๖-๐๑๕	ถนนซอยเทพนิมิต ๑ จากแยกถนนไกรภักดี
๑๖	ศก.ถ.๒๖-๐๑๖	ถนนซอยเทพนิมิต ๒ จากแยกถนนไกรภักดี
๑๗	ศก.ถ.๒๖-๐๑๗	ถนนซอยบ้านห้วย จากแยกถนนคูเมือง ๓ ถึงแยกถนนเทพนิมิต
๑๘	ศก.ถ.๒๖-๐๑๘	ถนนซอยพระยาชุมพูนธ์ จากแยกถนนคูเมือง๓ ถึงแยกถนนเทพนิมิต
๑๙	ศก.ถ.๒๖-๐๑๙	ถนนซอยเสนีย์พิทักษ์ จากแยกถนนไกรภักดี ถึงแยกถนนชุมชนรัษฎาภิเศก
๒๐	ศก.ถ.๒๖-๐๒๐	ถนนซอยประจักษ์ จากแยกถนนชุมชนรัษฎาภิเศก ถึงแยกถนนซอยโรงฆ่าสัตว์
๒๑	ศก.ถ.๒๖-๐๒๑	ถนนซอยปวงตึก ๑ จากแยกถนนหลวงปราบถึงแยกถนนซอยปวงตึก ๓
๒๒	ศก.ถ.๒๖-๐๒๒	ถนนซอยปวงตึก๒ จากแยกถนนซอยชุมชนรัษฎาภิเศก ถึงแยกถนนซอยปวงตึก ๑
๒๓	ศก.ถ.๒๖-๐๒๓	ถนนซอยปวงตึก ๓ จากแยกถนนคูเมือง ๓ ถึงแยกถนนซอยปวงตึก ๑
๒๔	ศก.ถ.๒๖-๐๒๔	ถนนซอยไชยภักดี จากแยกถนนไกรภักดี ถึงแยกถนนซอยชุมชนรัษฎาภิเศก
๒๕	ศก.ถ.๒๖-๐๒๕	ถนนซอยศรีชาญชัย จากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนหลวงปราบ
๒๖	ศก.ถ.๒๖-๐๒๖	ถนนซอยพิชัยภักดี จากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนคูเมือง ๑
๒๗	ศก.ถ.๒๖-๐๒๗	ถนนซอยอนันต์ภักดี จากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ถึงแยกถนนหลวงปราบ
๒๘	ศก.ถ.๒๖-๐๒๘	ถนนซอยวิเศษภักดี จากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนคูเมือง ๑
๒๙	ศก.ถ.๒๖-๐๒๙	ถนนซอยบริรักษ์ จากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนหลวงปราบ
๓๐	ศก.ถ.๒๖-๐๓๐	ถนนซอยศรีมงคลจากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนคูเมือง ๑
๓๑	ศก.ถ.๒๖-๐๓๑	ถนนซอยชุมชนรัษฎาภิเศก จากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนซอยไชยภักดี
๓๒	ศก.ถ.๒๖-๐๓๒	ถนนซอยอัมรินทร์ทราวาส จากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนคูเมือง ๑
๓๓	ศก.ถ.๒๖-๐๓๓	ถนนซอยตากะจะ จากแยกถนนไกรภักดี ถึงแยกถนนซอยอัมรินทร์ทราวาส
๓๔	ศก.ถ.๒๖-๐๓๔	ถนนซอยศรีเมือง จากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนคูเมือง ๒
๓๕	ศก.ถ.๒๖-๐๓๕	ถนนซอยวิเศษจจา จากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนคูเมือง ๒
๓๖	ศก.ถ.๒๖-๐๓๖	ถนนซอยหลวงแก้วสุวรรณจากแยกถนนไกรภักดี ถึงแยกถนนคูเมือง ๒
๓๗	ศก.ถ.๒๖-๐๓๗	ถนนซอยสังขะบุรีจากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนศรีประจักษ์
๓๘	ศก.ถ.๒๖-๐๓๘	ถนนซอยสะเพื่อนภักดีจากแยกถนนทางหลวงหมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนท้าวปัญญา

ลำดับ ที่	รหัสสายทาง	ชื่อสายทาง
๓๙	ศก.ถ.๒๖-๐๓๙	ถนนซอยโรงฆ่าสัตว์ จากแยกถนนซอยเสนีย์พิทักษ์
๔๐	ศก.ถ.๒๖-๐๔๐	ถนนซอยบ้านตาปิ่นจากแยกถนนสุขสันต์ภักดี
๔๑	ศก.ถ.๒๖-๐๔๑	ถนนซอยกุมเหนือ ๒ จากแยกถนนคูเมือง ๑ ถึงแยกถนนซอยอัมรินทร์ทราวาส
๔๒	ศก.ถ.๒๖-๐๔๒	ถนนซอยกุมเหนือ ๓ จากแยกถนนคูเมือง ๑ ถึงแยกถนนซอยอัมรินทร์ทราวาส

๕.๒ การไฟฟ้า

ปัจจุบันการไฟฟ้าของเทศบาลตำบลเมืองสุพรรณอยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคและการให้บริการไฟฟ้าสาธารณะเทศบาลตำบลเมืองสุพรรณ ได้ดำเนินการครอบคลุมทั้งเขตและทำการดูแลบำรุงรักษา

๕.๓ การประปา

ปัจจุบันการประปาในเขตเทศบาลตำบลเมืองสุพรรณอยู่ในความรับผิดชอบของการประปาส่วนภูมิภาคโดยมีแหล่งน้ำคือลำห้วยเหนือและมีโรงกรองน้ำตั้งอยู่ที่บ้านบก หมู่ที่ ๑๓ ตำบลห้วยเหนืออำเภอสุพรรณปัจจุบันสภาพการให้บริการเต็มพื้นที่และผลิตน้ำให้เพียงพอต่อความต้องการได้

๕.๔ การสื่อสาร

ในปัจจุบันมีที่ทำการไปรษณีย์ตั้งอยู่ถนนไกรภักดีมีการให้บริการรับส่งข่าวสารพัสดุไปรษณีย์ทั้งในและต่างประเทศตลอดบริการทางการเงินโดยรับฝากและนำจ่ายธนาคัตติและตัวแลกเงิน

สำหรับการให้บริการโทรศัพท์นั้นปัจจุบันประชากรในเขตเทศบาลใช้การสื่อสารโดยใช้โทรศัพท์ส่วนตัวเป็นจำนวนมาก และมีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงใช้งาน

๕.๕ การใช้ที่ดิน

การใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ของเทศบาลส่วนใหญ่ใช้เป็นประเภทเพื่อการพาณิชย์และที่อยู่อาศัยคิดเป็นร้อยละ ๙๐ ของพื้นที่ทั้งหมดสภาพพื้นที่เพื่อการเกษตรจะอยู่บริเวณรอบนอกของเทศบาลคิดเป็นร้อยละประมาณ ๑๐ ของพื้นที่ทั้งหมด

๕.๖ การจราจร

ปัจจุบันปริมาณรถยนต์ และรถจักรยานยนต์มีจำนวนเพิ่มขึ้น ประกอบกับในเขตเทศบาลมีพื้นที่ขนาดเล็กและมีทางหลวงแผ่นดินตัดผ่านถึงบริเวณกึ่งกลางทำให้การจราจรในเขตเทศบาลค่อนข้างคับคั่ง

๖ สภาพทางเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตรกรรม

เนื่องจากเขตพื้นที่เทศบาลตำบลเมืองสุพรรณมีบริเวณพื้นที่ค่อนข้างเล็กและการใช้ประโยชน์ที่ดินภายในเขตชุมชนขยายตัวเพิ่มขึ้นจนล้นออกนอกเขตเทศบาลมากทำให้พื้นที่สำหรับการเกษตรในเขตเทศบาลมีน้อยมาก

๖.๒ การอุตสาหกรรม

การประกอบการอุตสาหกรรมในเขตเทศบาลตำบลเมืองสุพรรณส่วนมากเป็นทางด้านอุตสาหกรรมบริการ เช่นการซ่อมแซมเครื่องจักรเครื่องยนต์มีลักษณะเป็นร้านเล็กๆกระจายแทรกตัวอยู่ภายในชุมชนพักอาศัยส่วนอุตสาหกรรมประเภทอื่นจะมีประเภทโรงสีข้าวโรงน้ำแข็ง เป็นต้น

๖.๓ การพาณิชย์กรรม

การค้าในเขตเทศบาลตำบลเมืองสุพรรณจะเป็นศูนย์กลางชุมชนระดับอำเภอมีการให้บริการในรูปของร้านค้าย่อยและตลาดสดตั้งอยู่และในปัจจุบันได้มีการขยายตัวออกไปอยู่นอกเขตเทศบาลมากขึ้น เนื่องจากในบริเวณใจกลางชุมชนค่อนข้างหนาแน่นในสภาพปัจจุบันของเทศบาลตำบลเมืองสุพรรณ ยังต้องมีการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของชุมชนในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนดีขึ้น มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและมีการขยายตัวอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะทำให้คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๖.๔ ด้านพาณิชย์กรรมและการบริการ

ประเภทและจำนวนสถานผู้ประกอบการด้านพาณิชย์กรรมและการบริการในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์

๑. สถานประกอบการ และด้านพาณิชย์กรรม

- สถานีบริการน้ำมัน - แห่ง
- ห้างสรรพสินค้า / ซูเปอร์ ๑ แห่ง
- ตลาดสด ๒ แห่ง
- ร้านสะดวกซื้อเปิดให้บริการ ๒๔ ชั่วโมง ๓ แห่ง

๒. ในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ มีสถานที่พักและบ้านเช่า ๓๓ แห่ง

- โรงแรม ๒ แห่ง
- บังกะโล - แห่ง

๓. ธนาคาร ๔ แห่ง ดังนี้

- ธนาคารออมสิน ๑ แห่ง
- ธนาคารกรุงเทพ ๑ แห่ง
- ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ๑ แห่ง
- ธนาคารไทยพาณิชย์ ๑ แห่ง

๗.สภาพด้านสังคม

๗.๑ ศาสนาศิลปวัฒนธรรม

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีวัด ๒ แห่ง ได้แก่ วัดกลางอัมรินทร์ รามาวาสวัดไทยเทพนิมิตร์ส่วนลักษณะประเพณีและวัฒนธรรมเป็นวัฒนธรรมแบบไทย-เขมรซึ่งจะเป็ลักษณะเฉพาะของเผ่าเขมรที่อาศัยอยู่ในเขตแนวชายแดนไทย-กัมพูชาในจังหวัดสุรินทร์,บุรีรัมย์,ศรีสะเกษประเพณีที่สำคัญในช่วงเดือนเมษายน คือ ประเพณีสงกรานต์ เดือนกรกฎาคม คือ ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา เดือนกันยายน คือ ประเพณีแข่งโพนตา เดือนพฤศจิกายน คือ ประเพณีลอยกระทงซึ่งเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ได้จัดให้เป็นประเพณีสืบทอดกันมาทุกปี

๗.๒ การศึกษา

การศึกษา ในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ มีศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน คือศูนย์พัฒนาเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ ๒ แห่งและมีสถานการศึกษาจำนวน ๓ แห่งเป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานพื้นที่เขตการศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ๒ แห่งและโรงเรียนเอกชน ๑ แห่งได้แก่

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ ๑

- มีครูผู้ดูแลเด็กเล็ก ๖ คน
- ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก ๑ คน
- ผู้ดูแลเด็ก ๑ คน
- เด็กเล็ก ๗๕ คน

๒. โรงเรียนประถมศึกษา

- สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่เขตการศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต ๓ จำนวน ๒ แห่ง

ประกอบด้วย

๒.๑ โรงเรียนอนุบาลศรีประชานุกูล

๒.๒ โรงเรียนชุมพูนธ์วิทยา(โรงเรียนขยายโอกาส)

๓. โรงเรียนเอกชน ๑ แห่งประถมศึกษา – มัธยมศึกษา

- สังกัดกรมการศาสนา

๑. โรงเรียนชุมพูนธ์ราษฎร์บำรุง

๗.๓. กีฬานันทนาการ / พักผ่อน

สวนสาธารณะ๑แห่งซึ่งใช้เป็นสถานที่พักผ่อนและออกกำลังกายของประชาชนทั่วไปในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์จำนวน ๑.แห่งคือ ส่วนพระยาไกรภักดีศรีนครลำดวนหรือสวนตากะจะ

๘. การสาธารณสุข

การบริการสาธารณสุขในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ ได้รับการบริการจากสำนักงานสาธารณสุขอำเภอชุมพูนธ์ ๑ แห่งและมีโรงพยาบาลในเขตอำเภอชุมพูนธ์ จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ ตำบลหนองฉลองโรงพยาบาลสับเปลี่ยนให้บริการประชาชนตลอดเวลา มีคลินิกเอกชน ๑๐ แห่ง และมีเจ้าหน้าที่ อสม ประจำชุมชนทุกชุมชน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

ด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์

- โครงการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจำนวนผู้เข้าโครงการ๕๒๘คน
- โครงการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนพิการ๑๑๘คน
- โครงการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ ๑๐คนผู้เข้าโครงการ ๑๐คน

ด้านกีฬานันทนาการ / พักผ่อนหย่อนใจ

ในเขตเทศบาลมีสถานที่ออกกำลังกายสวนสาธารณะด้านนันทนาการดังนี้

- ห้องสมุดประชาชน	๑	แห่ง
- สนามเด็กเล่น	๑	แห่ง
- สวนสาธารณะ	๑	แห่ง
- สนามฟุตบอล	๑	แห่ง
- สระว่ายน้ำ	๑	แห่ง
- เครื่องออกกำลังกายสนามหน้าท่าว่าการ	๑	แห่ง
- เครื่องออกกำลังกายชุมชนในเขตเทศบาล	๖	แห่ง
- สถานที่ออกกำลังกายเดินแอโรบิค	๑	แห่ง
- สถานที่ออกกำลังกายไทเก๊ก	๑	แห่ง
- สถานที่ออกกำลังกายลานกีฬาชุมชน	๑	แห่ง

๙. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑) รถยนต์ดับเพลิงขนาดความจุ ๖,๐๐๐ ลิตรพร้อมถังผสมโฟมขนาดความจุ ๒๐๐ลิตร พร้อมอุปกรณ์ จำนวน ๑ คัน

๒) รถยนต์บรรทุกน้ำเอนกประสงค์ ขนาดความจุ ๑๐,๐๐๐ ลิตร พร้อมอุปกรณ์ จำนวน ๑ คัน

๓) รถยนต์บรรทุกน้ำเอนกประสงค์ ขนาดความจุ ๘,๐๐๐ ลิตร พร้อมอุปกรณ์ จำนวน ๑ คัน

๔) อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยส่วนบุคคลสำหรับงานภายนอก (พร้อมใช้งาน) จำนวน ๖ ชุด

๕) มีถังเคมีดับเพลิงติดตั้งตามจุดต่าง ๆ

๖) มีการอยู่เวรยามเตรียมพร้อมตลอดเวลาสามารถช่วยเหลือผู้ประสบภัยตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๗) มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ ประกอบด้วยเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๑ นาย

พนักงานจ้าง ๘ นาย

๑๐. การกำจัดขยะมูลฝอยวิธีฝังกลบ

๑) วิธีจัดเก็บและกำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีจัดเก็บเองปริมาณขยะมูลฝอย ๑๐ ตัน/วัน

๒) รถยนต์บรรทุกขยะมูลฝอยขนาดกลางจำนวน ๒ คัน

๓) อัตรากำลังคนงานประจำรถขยะ พนักงานจ้าง ๘ คน

ส่วนที่ ๒

สรุปยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑.ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ -๒๕๗๙) ๖ ยุทธศาสตร์

๑.ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

๑.๑ ประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อเสริมสร้างความสงบเรียบร้อย และสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง โดย

(๑) การพัฒนาและเสริมสร้างคน ในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อม ตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมี ส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

(๒) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบัน หลักของชาติ

(๓) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ ประโยชน์ของ ประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และ

(๔) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไก ที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ๕

๑.๒ การป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไข ปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น โดย (๑) การแก้ไขปัญหาความมั่นคง ในปัจจุบัน

(๒) การติดตาม เฝ้าระวังป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่

(๓) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ

(๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งทางบกและทางทะเล

๑.๓ การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อ ความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้าน ความมั่นคง โดย

(๑) การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติกองทัพและหน่วยงาน ความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศและเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ และ

(๓) การพัฒนา ระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๑.๔ การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติรวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข และความเจริญ ก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน

(๑) การเสริมสร้างและรักษาตุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ

(๒) การเสริมสร้างและ ชำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาคและ

(๓) การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้านภูมิภาคโลกรวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

๑.๕ การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่างๆทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมีการใช้หลักธรรมาภิบาลและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดโดย

(๑) การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตามเฝ้าระวังแจ้งเตือนป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม

(๒) การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่นๆและ

(๓) การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขันประกอบด้วย ๕ ประเด็นได้แก่

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพการผลิต ทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย

- (๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น
- (๒) เกษตรปลอดภัย
- (๓) เกษตรชีวภาพ
- (๔) เกษตรแปรรูป และ
- (๕) เกษตรอัจฉริยะ

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการ แห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและ เทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย

- (๑) อุตสาหกรรมชีวภาพ
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแพทย์ครบวงจร
- (๓) อุตสาหกรรมบริการดิจิทัลข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์
- (๔) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์และ
- (๕) อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

๒.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็น จุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง ประกอบด้วย

- (๑) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม
- (๒) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
- (๓) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย
- (๔) ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ และ
- (๕) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๒.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจน โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจโดย

- (๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคม เชื่อมโยงโครงข่ายไร้สายคมนาคมไร้รอยต่อ
- (๒) สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- (๓) เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
- (๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
- (๕) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๒.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มี ความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน

- (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ
- (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
- (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
- (๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
- (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่

๓.๑ การส่งเสริม ให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบส่วนรวม

๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพ ในทุกช่วงวัย

ประกอบด้วย

- (๑) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัยเน้นการเตรียมความพร้อม ให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์
- (๒) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัยพัฒนาทักษะ
- (๓) ช่วงวัยแรงงานยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้อง กับความ

ต้องการของตลาด

(๔) ช่วงวัยสูงอายุ

๓.๓ ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงใน ศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นการเรียนรู้ให้มีทักษะการเรียนรู้และมีจิตรักใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลาโดย

- (๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะ
- (๒) การเปลี่ยนโฉมบทบาท ครู ให้เป็นครูยุคใหม่
- (๓) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบ บริหารจัดการศึกษาในทุกกระดับ
- (๔) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (๕) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวาง

ตำแหน่งของประเทศ

๓.๔ พัฒนา “พหุปัญญา” ของมนุษย์

- (๑) พัฒนาตั้งแต่ครอบครัว สถานศึกษา สภาพแวดล้อม
- (๒) สร้างเส้นทางอาชีพสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ
- (๓) ดึงดูดต่างชาติมาร่วมพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๓.๕ สร้าง “สุขภาวะที่ดี” ทั้งกาย ใจ สติปัญญา และสังคม

- (๑) ให้ความรู้
- (๒) ป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยง
- (๓) สร้างสภาพแวดล้อมที่ดี
- (๔) ระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัย
- (๕) ส่งเสริมสุขภาวะชุมชน

๓.๖ สร้าง “สภาพแวดล้อม” ที่เอื้อต่อการพัฒนา

- (๑) ครอบครัวอยู่ดีมีสุข
- (๒) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม
- (๓) ปลูกฝังทักษะนอกห้องเรียนพัฒนาฐานข้อมูล

๓.๗ สร้างศักยภาพ “กีฬา” เชิงคุณค่าสังคมและพัฒนาชาติ

- (๑) กีฬาคือวิถีชีวิต
- (๒) พัฒนากีฬาระดับอาชีพ
- (๓) พัฒนากีฬาระดับอุตสาหกรรม

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ด้าน การสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคมประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

๔.๑ การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดย

- (๑) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก
- (๒) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค
- (๓) กระจาย การถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร
- (๔) เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงาน ให้เป็นแรงงานฝีมือฝีมือที่มีคุณภาพ
- (๕) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย
- (๖) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือ
- (๗) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณะ
- (๘) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๔.๒ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี โดย

- (๑) พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค
- (๒) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่างๆ
- (๓) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย
- (๔) ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไก

การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๔.๓ การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย

- (๑) สร้างความเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกันและมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวของภาคส่วนต่างๆ
- (๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
- (๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ

๔.๔ การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่ง ตนเองและการ โดย

- (๑) ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ
- (๒) เสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง (๓) สร้างการ มีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๕.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดย

- (๑) เพิ่มมูลค่า ของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด
- (๓) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วไป
- (๔) รักษาและเพิ่ม พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ
- (๕) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๕.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย

- (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล
- (๒) ปรับปรุงฟื้นฟูและสร้างใหม่ทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ

- (๓) ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับ
- (๔) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๕.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดย

- (๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- (๒) มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหาย จากภัยธรรมชาติ และผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของรัฐและภาคเอกชน

(๔) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๕.๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดย

(๑) จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนา เมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพ และความเหมาะสม

(๒) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

(๓) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(๔) สงวนรักษาอนุรักษ์ฟื้นฟู

(๕) พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร

(๖) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม

๕.๕ พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดย

(๑) พัฒนาการจัดการน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ

(๒) เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่ม จากการใช้

(๓) พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

(๕) พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศ

๕.๖ ยกย่องระดับกระบวนทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ โดย

(๑) ส่งเสริมคุณลักษณะความมั่นคง

(๒) พัฒนาเครื่องมือกลไกและระบบ

(๓) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม

(๔) พัฒนาและดำเนินโครงการ

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ประเด็น ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐประกอบด้วย

๖.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการและให้บริการ อย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

(๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็วและโปร่งใส

(๒) ภาครัฐมีความเชื่อมโยง

๖.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุก ระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

- (๑) ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนา
- (๒) ระบบการเงินการคลังของประเทศยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล
- (๓) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์

๖.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

- (๑) ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนา
- (๓) ส่งเสริมการกระจายอำนาจ

๖.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย

- (๑) องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ
- (๒) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๖.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรมมีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

- (๑) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคน
- (๒) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน

๖.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

- (๑) ประชาชน และภาคีต่างๆ
- (๒) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม
- (๓) การปราบปรามการทุจริต
- (๔) การบริหารจัดการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๖.๗ กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆและมีเท่าที่จำเป็น โดย

- (๑) ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่างๆ
- (๒) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น
- (๓) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียม

๖.๘ กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชน โดยเสมอภาค

(๑) บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่น ในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติโดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๗๐)ทำหน้าที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนที่มีลำดับความสำคัญ สูงต่อการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปีและเพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อขับเคลื่อนสู่ความเจริญเติบโตที่ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการพัฒนาบนพื้นฐานของหลักการและแนวคิดที่สำคัญ ๔ ประการ ได้แก่

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการสืบสานรักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีควบคู่กับการใช้เงื่อนไข ๒ ประการเพื่อกำกับการกำหนดทิศทางและประเด็นการพัฒนาในส่วนต่าง ๆ ได้แก่เงื่อนไขความรู้ โดยการใช้องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้าน และเงื่อนไขคุณธรรม โดยยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนและความเป็นธรรมในทุกมิติของสังคม

๒. แนวคิด Resilience ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการลดความเปราะบางต่อความเปลี่ยนแปลงอันประกอบด้วยการพัฒนาความสามารถใน ๓ ระดับ ได้แก่

(๑) การพร้อมรับ (Cope) หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการภายใต้สภาวะวิกฤติให้สามารถยืนหยัดและต้านทานความยากลำบาก รวมถึงฟื้นคืนกลับสู่สภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว

(๒) การปรับตัว (Adapt) หมายถึง การปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง พร้อมกระจายความเสี่ยงและปรับตัวอย่างเท่าทันเพื่อแสวงหาประโยชน์จากสิ่งที่เกิดขึ้นและ

(๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน (Transform) หมายถึงการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติซึ่งอยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” โดยมุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี รวมถึงการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. โมเดลเศรษฐกิจ BCG ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจใน ๓ รูปแบบควบคู่กัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว โดยอาศัยฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของประเทศอันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม พร้อมกับการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางดานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อผลักดันให้ประเทศมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสามารถกระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งได้อย่างทั่วถึงนอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยังคำนึงถึงเงื่อนไขและข้อจำกัดของการพัฒนาประเทศที่สืบเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจะส่งผลให้บริบทของประเทศและของโลกเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การวางกรอบการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีความมุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบ ที่รุนแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม และทัน่วงที่ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดเป้าหมายหลัก จำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคม เพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ความมั่งคั่งและโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

๔. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริการให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ขยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon neutrality) ภายในครึ่งแรกของศตวรรษนี้

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

โดยตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาในภาพรวมในแต่ละเป้าหมายหลักมีดังนี้

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี ๒๕๗๐
๑. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	รายได้ประชาชาติต่อหัว	๗,๐๕๐ เหรียญสหรัฐในปี ๒๕๖๓	๘,๘๐๐ เหรียญสหรัฐ
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่	ดัชนีการพัฒนามนุษย์	๐.๗๗๗ (การพัฒนามนุษย์ระดับสูง)ในปี ๒๕๖๒	๐.๘๒๐ (การพัฒนามนุษย์ระดับสูงมาก)
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม	ความแตกต่างของความ เป็นอยู่ระหว่างกลุ่ม ประชากรที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจสูงสุดร้อยละ ๑๐ และต่ำสุดร้อยละ ๔๐ (Top ๑๐ / Bottom ๔๐)	๕.๖๖ เท่าในปี ๒๕๖๒	ต่ำกว่า ๕ เท่า
๔. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	การปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในภาคพลังงานในปี ๒๕๖๓ ลดลงร้อยละ ๑๖ จากการปล่อยในกรณีปกติ	การปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวม (สาขาพลังงานและขนส่ง/ อุตสาหกรรม/การจัดการของเสีย) ลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๕ จากการปล่อยในกรณีปกติ

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี ๒๕๗๐
๕.การเสริมสร้าง ความสามารถของประเทศใน การรับมือกับการ เปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่	ดัชนีรวมสะท้อนความสามารถ ในการรับมือกับการ เปลี่ยนแปลงประกอบด้วย ๔ ตัวชี้วัดย่อย คือ ๑) ซีตความสามารถของการ ปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่าง ประเทศและการเตรียมความ พร้อมฉุกเฉินด้านสุขภาพ ๒) อันดับความเสี่ยงด้าน ภูมิอากาศ ๓) อันดับความสามารถในการ แข่งขันด้านดิจิทัล ๔) อันดับประสิทธิภาพของ รัฐบาล	ร้อยละ ๘๕ ในปี ๒๕๖๓ อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๕๘-๒๕๖๒) เท่ากับ ๓๖.๘ อันดับที่ ๓๙ ในปี ๒๕๖๓ อันดับที่ ๒๐ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๓๓ อันดับที่ ๑๕

หมุดหมายการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนาจำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘ขจัด’ เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ โดยหมุดหมายการพัฒนาทั้ง ๑๓ ประการมีที่มาจาก การประเมินโอกาสและความเสี่ยงของไทยในการพัฒนาประเทศภายใต้กรอบของยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งได้มีการพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมถึงผลการพัฒนาในประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้ หมุดหมายการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมุดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยหมุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่

เพียงพอ เหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่ง

อนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

แผนภาพความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมายการพัฒนา กับ เป้าหมายหลัก

การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ฐานนวัตกรรม	การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรมนวัตกรรม	การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืนฐานนวัตกรรม	การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ฐานนวัตกรรม
<ul style="list-style-type: none">๑) ภาครัฐและเอกชนแปรรูปมูลค่าสูง๒) การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและเน้นความยั่งยืน๓) การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า๔) การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง๕) ประตุการค้าลงทุนและ โลติจิสต์๖) อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ๗) SMEs ที่เข้มแข็งแข่งขันได้๘) พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	<ul style="list-style-type: none">๑) ภาครัฐและเอกชนแปรรูปมูลค่าสูง๒) การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและเน้นความยั่งยืน๓) การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า๔) การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง๕) ประตุการค้าลงทุนและ โลติจิสต์๖) อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ๗) SMEs ที่เข้มแข็งแข่งขันได้๘) พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	<ul style="list-style-type: none">๔) การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง๕) ประตุการค้าลงทุนและ โลติจิสต์๖) อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ๗) SMEs ที่เข้มแข็งแข่งขันได้๘) พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ๙) เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ๑๐) เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ๑๑) ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none">๑) ภาครัฐและเอกชนแปรรูปมูลค่าสูง๒) การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและเน้นความยั่งยืน๓) การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า๕) ประตุการค้าลงทุนและ โลติจิสต์๘) พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ๑๐) เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ๑๑) ภาครัฐชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	<ul style="list-style-type: none">๑) ภาครัฐและเอกชนแปรรูปมูลค่าสูง๔) การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง๖) อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ๘) พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ๑๑) ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ๑๒) ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

๑. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การพัฒนาภาคการเกษตรที่ผ่านมา เน้นการผลิตเพื่อการส่งออกและการเป็นวัตถุดิบให้กับอุตสาหกรรมต่อเนื่องในการสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศ ผ่านการขยายพื้นที่เพาะปลูก การพัฒนาปัจจัยการผลิตให้มีคุณภาพการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตได้ในระดับหนึ่ง โดยในปี ๒๕๖๒ ผลิตภัณท์มวลรวมในประเทศของภาคการเกษตรและการแปรรูปที่เกี่ยวข้อง มีมูลค่า ๑,๔๗๗,๕๘๙ ล้านบาทซึ่งกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมเครื่องดื่มนั้น มีมูลค่ารวมคิดเป็นร้อยละ ๗๔.๕ ของผลิตภัณท์มวลรวมในประเทศของภาคการเกษตรและการแปรรูปที่เกี่ยวข้องปี ๒๕๖๒

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติหมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ทั้ง ๕ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับให้มีความสามารถในการแข่งขัน และเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยสนับสนุนให้กำลังคนมีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้และความมั่นคง รวมถึงโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ และให้กลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสมีโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น

เป้าหมายที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน โดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริการอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และ

เป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยประเทศไทยมีความสามารถในการรับมือกับภัยคุกคามที่สำคัญ ในอนาคต โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โรคระบาดร้ายแรงและโรคอุบัติใหม่และภัยคุกคามทางไซเบอร์

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๑ เมื่อพิจารณาความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พบว่า มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ จำนวน ๓ ด้าน

ได้แก่

- ๑) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ๒) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- ๓) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดมหาย

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหารและความยั่งยืนของภาคเกษตร

เป้าหมายที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ ผลผลิตเกษตรปลอดภัย สมุนไพรแปรรูป อาหารทางการแพทย์ อาหารทางเลือก อาหารฟังก์ชัน พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ โปรตีนจากพืชและแมลง

กลยุทธ์ที่ ๓ การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ เช่น เกษตรตามโมเดลเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว เกษตรปลอดภัยวนเกษตร เกษตรอินทรีย์ ท่องเที่ยวเกษตร ประมงพื้นบ้าน การทำประมงถูกกฎหมาย และการปฏิบัติต่อแรงงานที่ถูกต้อง เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานรวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร รวมถึงสินค้ากลุ่มปศุสัตว์และประมง

กลยุทธ์ที่ ๖ การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

กลยุทธ์ที่ ๗ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๘ การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๙ การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๑๒ การพัฒนาโลกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

๑. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การให้บริการทางการแพทย์แก่ชาวต่างชาติเพิ่มขึ้น แต่ต้องคำนึงผลกระทบต่อโอกาสในการเข้าถึงบริการสุขภาพของคนไทย โดยปี ๒๕๖๒ มีชาวต่างชาติมาใช้บริการทางการแพทย์ ๓.๖ ล้านคน/ครั้ง สร้างรายได้ ๔๑,๐๐๐ ล้านบาท จากราคาค่าบริการและชื่อเสียงของบุคลากรทางการแพทย์ที่ดีกว่าประเทศอื่นเมื่อเทียบบริการในระดับเดียวกัน แต่เมื่อพิจารณาถึงการกระจายบุคลากรทางการแพทย์ในประเทศยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันในระหว่างภาค และเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ พบว่าประเทศไทยยังมีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากร ๑,๐๐๐ คนเพียง ๐.๕ เทียบกับเกาหลีใต้ ๒.๔ และสิงคโปร์ ๑.๙ ขณะที่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพที่มุ่งเน้นการสร้างรายได้และการให้บริการชาวต่างชาติอาจทำให้มีการไหลออกของบุคลากรภาครัฐสู่ภาคเอกชน ส่งผลกระทบต่อการเข้าถึงบริการสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยหรืออาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกล ถึงแม้ปัจจุบันมีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาให้บริการทางการแพทย์เพิ่มมากขึ้น ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกและลดภาระงานของบุคลากร แต่ยังคงต้องคำนึงถึงผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีดังกล่าว

การเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพและโลกาภิวัตน์ส่งผลต่อความเสี่ยงในการรับมือกับโรคระบาดอุบัติใหม่อุบัติซ้ำเพิ่มขึ้น ในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมาประเทศไทยประสบปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่จากต่างประเทศมาเป็นระยะ อาทิ โรคซาร์ส โรคไข้หวัดนก โรคไข้ซิกา โรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๒๐๐๙ โรคเมอร์ส และล่าสุด โควิด-๑๙ ที่มีการแพร่ระบาดทั่วประเทศอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อภาคการท่องเที่ยวและการส่งออกของไทย ส่งผลให้ปี ๒๕๖๓ เศรษฐกิจไทยหดตัวอย่างรุนแรงจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในช่วงไตรมาสแรกของปี ๒๕๖๓ ลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันของปี ๒๕๖๒ ถึงร้อยละ ๓๘.๐๑ รวมทั้งยังส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนวิถีการใช้ชีวิตของประชาชน และก่อให้เกิดวิกฤตในระบบสุขภาพ ดังนั้น ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับโครงสร้าง ระบบ อุปกรณ์ และกำลังคนในการควบคุมและจัดการโรคระบาดให้มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดต่อระบบสาธารณสุขและเศรษฐกิจของประเทศ

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมวดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพสูงจะสอดคล้องกับเป้าหมายหลัก ๔ ประการของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการใช้ นวัตกรรมในการผลิตสินค้าและจัดบริการทางการแพทย์และสุขภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ที่มีสมรรถนะสูงทางด้านการแพทย์และสาธารณสุข เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับขีดความสามารถบริการทางการแพทย์และสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ในการลดผลกระทบต่อการเข้าถึง บริการทางสาธารณสุขของคนไทย และ

เป้าหมายที่ ๔ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ ในการวางแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพและระบบ บริการสุขภาพ นอกจากนี้ ยังเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญในด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ใน ประเด็นเป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นที่กำหนดอุตสาหกรรมการแพทย์แบบครบ วงจรเป็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่อาศัยความเชี่ยวชาญด้านการแพทย์ของไทย สร้างอุตสาหกรรม เกี่ยวเนื่องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์การใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ใหม่ๆ ยกระดับการ ให้บริการทางการแพทย์อย่างมีคุณภาพในระดับสากล รวมทั้งเชื่อมโยงอุตสาหกรรมทางการแพทย์และบริการ ท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ และเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ใน ประเด็นเป้าหมาย สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ ที่มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมในการ เข้าถึงบริการสาธารณสุข

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๒ องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มใน สินค้าและบริการทางสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
 กลยุทธ์ที่ ๒ การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก
 กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ
 กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยี

ทางการแพทย์

กลยุทธ์ที่ ๕ การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย

กลยุทธ์ที่ ๖ การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบต่อบริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

๑. สถานการณ์การพัฒนามาที่ผ่านมา

ผลการพัฒนามาที่ผ่านมาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งให้ความสำคัญกับการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชน และลดการกระจุกตัวของการพัฒนาในกรุงเทพฯ ภาคกลาง และภาคตะวันออกไปสู่ภาคอื่นๆ ของประเทศ ปรากฏว่าการพัฒนาของไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร แม้ว่าการพัฒนาภาคส่วนใหญ่จะสามารถลดความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ลงได้ แต่การพัฒนายังคงกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ ภาคกลาง และภาคตะวันออก โดยกรุงเทพฯ มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสูงที่สุด และเป็นพื้นที่เดียวซึ่งมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๓๒.๗ ในปี ๒๕๖๐ เป็นร้อยละ ๓๓.๘ ในปี ๒๕๖๒ ในขณะที่ภาคอื่น ๆ มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง โดยภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคใต้ชายแดนมีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ต่อประเทศเพียงร้อยละ ๗.๗, ๙.๔, ๗.๙ และ ๐.๘ ตามลำดับ ในส่วนของการพัฒนาในระดับพื้นที่ พบว่ามีความก้าวหน้าการดำเนินงานในทุกพื้นที่ โดยเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ๑๐ พื้นที่ นับตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๖๔ มีมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (สกท.) รวม ๘,๖๕๘ ล้านบาท มีการจัดตั้งธุรกิจใหม่ในพื้นที่ จำนวน ๔,๙๗๕ ราย มูลค่าทุนจดทะเบียนรวม ๙,๘๒๓.๐๓ ล้านบาท มีการจ้างงานแรงงานต่างด้าวตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔ จำนวนทั้งสิ้น ๔๕๖,๐๕๒ คน

และมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตั้งแต่ปี ๒๕๕๙-๒๕๖๔ วงเงินรวม ๔๗,๒๒๓.๔๕ ล้านบาท เช่น ทางหลวง อาคารท่าอากาศยาน สะพาน และด่านพรมแดน เป็นต้น สำหรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมจาก สกท. ในปี ๒๕๕๙-๒๕๖๓ รวม ๑,๔๕๕,๑๒๑ ล้านบาท และการพัฒนาในระดับเมืองพบว่าประเทศไทยมีความเป็นเมืองเพิ่มมากขึ้น โดยในปี ๒๕๖๓ ประชากรในเขตเมือง (เทศบาล)มีประมาณ ๒๓ ล้านคน (ร้อยละ ๓๔.๔๗) เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๔ ซึ่งมีประชากรในเมืองประมาณ ๒๑ ล้านคน (ร้อยละ ๓๓.๙๑)

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และ ยุทธศาสตร์ชาติแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ(พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๘๐) ใน ๓ ด้านหลัก ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมาย ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในเป้าหมายการกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกกระดับและการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในเป้าหมายการใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ นอกจากนี้ แผนกลยุทธ์ของหมุดหมายที่ ๘ ยังสนับสนุน ๕ เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมโดยสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและยกระดับผู้ประกอบการให้สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตระดับประเทศ กระจายผลประโยชน์สู่เศรษฐกิจฐานราก

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาคนสู่โลกยุคใหม่ โดยมุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและส่งเสริมความมั่นคงในชีวิตของประชาชนผ่านการพัฒนาพื้นที่และเมือง

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยมุ่งพัฒนาเมืองให้น่าอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง โดยคำนึงถึงภูมินิเวศ

เป้าหมายที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยมุ่งเน้นให้เมืองใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพลดการสร้างขยะและมลพิษ เพื่อสุขภาพอนามัยของประชาชนทุกกลุ่ม และ

เป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยส่งเสริมให้เมืองยกระดับสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะเป็นการเปลี่ยนผ่านไปสู่ภาครัฐดิจิทัลในระดับท้องถิ่นรวมทั้งผลักดันให้เมืองเตรียมความพร้อมในการรับมือกับภัยพิบัติและมีความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

๓. แผนที่กลยุทธ์

๓. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก
 - กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง
 - กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง
 - กลยุทธ์ที่ ๔ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง
- หมายเหตุที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ**

เหมาะสม

๑. สถานการณ์การพัฒนาด้านที่ผ่านมา

ความยากจนข้ามรุ่นเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่เรื้อรังมาตั้งแต่อดีต สืบเนื่องถึงปัจจุบัน และมีแนวโน้มทวีความรุนแรงขึ้นในอนาคต แม้ว่าสัดส่วนคนจนของไทยจะลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงมีคนจนจำนวนหนึ่งที่ติดอยู่กับตักความยากจนมาเป็นเวลานาน โดยขาดโอกาสที่จะได้รับผลประโยชน์จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และต้องส่งต่อความยากจนไปสู่ลูกหลาน โดยข้อมูลจากระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า ปี ๒๕๖๕ พบว่า คริวเรือนที่มีแนวโน้มจะตกอยู่ในความยากจนข้ามรุ่น หรือเรียกโดยย่อว่า คริวเรือนยากจนข้ามรุ่น ๒๓ ล้านคนถึงประมาณ ๕๗๗,๒๔๘ คริวเรือน หรือประมาณร้อยละ ๑๕ ของคริวเรือนที่มีเด็กและเยาวชนเป็นสมาชิก นอกจากนี้ จำนวนของคริวเรือนยากจนข้ามรุ่นยังมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากผลของการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ที่คาดว่าจะนำไปสู่การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำต่อเนื่องยาวนานอันจะส่งผลให้โอกาสในการหลุดพ้นจากกับดักความยากจนยากยิ่งขึ้น

นอกจากความเพียงพอและความครอบคลุมของความคุ้มครองทางสังคมที่จำเพาะในแต่ละช่วงวัย แล้วความคุ้มครองทางสังคมของไทยในภาพรวมยังขาดการพัฒนาเชิงระบบ เนื่องจากการจัดความคุ้มครองทางสังคมดำเนินงานโดยหลายหน่วยงาน โดยที่แต่ละหน่วยงานมีการดำเนินงานอย่างแยกส่วน ขาดการบูรณาการตั้งแต่ระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติจนถึงระดับฐานข้อมูล ส่งผลให้ระดับสิทธิประโยชน์ยังไม่เพียงพอในบางกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งยังขาดการติดตามประเมินผล ซึ่งอาจทำให้เกิดการสูญเสียงบประมาณไปกับโครงการที่มีผลกระทบต่ำ จนส่งผลต่อความยั่งยืนทางการคลัง นอกจากนี้ ยังขาดการเตรียมความพร้อมระบบการให้ความช่วยเหลือในภาวะวิกฤต ส่งผลให้การช่วยเหลือล่าช้าไม่ตรงกลุ่มเป้าหมาย และไม่มีประสิทธิภาพ

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และ ยุทธศาสตร์ชาติหมุดหมายที่ ๙ มุ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ในด้านการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมเพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงในชีวิต และ

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรมโดยการสนับสนุนให้กลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสมีโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้นนอกจากนี้ หมุดหมายที่ ๙ ยังมีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติใน ๒ ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็นเป้าหมาย สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมใน ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๕ การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๑. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การสร้างการขยายตัวทางเศรษฐกิจตลอดช่วงที่ผ่านมาพึ่งพิงการใช้วัตถุดิบและสินค้าชั้นกลางในเกณฑ์สูงในขณะที่ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรในการผลิตสินค้าและบริการยังอยู่ในระดับต่ำ โดยข้อมูลปี ๒๕๖๒ สัดส่วนค่าใช้จ่ายชั้นกลางต่อมูลค่าผลผลิตรวม ที่ร้อยละ ๖๑.๘๕ สูงกว่าสัดส่วนของประเทศญี่ปุ่นและสาธารณรัฐเกาหลีที่มีค่าร้อยละ ๔๖.๓๘ (ปี ๒๕๕๙) และ ๕๘.๖๕ (ปี ๒๕๖๑) ตามลำดับ รวมถึงข้อมูลรายงานของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมของเอเชียและแปซิฟิกแห่งสหประชาชาติชี้ให้เห็นว่าปริมาณการใช้วัสดุภายในประเทศของประเทศไทยในปี ๒๕๕๙ (ค.ศ.๒๐๑๖) อยู่ที่ ๒.๐๖ กิโลกรัมต่อเหรียญสหรัฐ มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศในเอเชียแปซิฟิกและค่าเฉลี่ยของกลุ่มองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจแสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรพื้นฐาน (ชีวมวล โลหะ อโลหะและพลังงานฟอสซิล) ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยยังต่ำ มีการใช้อย่างสิ้นเปลืองและสร้างมูลค่าเพิ่มได้น้อยกว่าที่ควร

ความท้าทายในการขับเคลื่อนหมุดหมาย การลดลงของความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น และแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างต่อเนื่อง เป็นปัญหาท้าทายที่สำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่สังคมไทยและประชาคมโลกตระหนัก และให้ความสำคัญมากขึ้น รวมทั้งเป็นปัจจัยกำหนดความสำเร็จที่สำคัญต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ของการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ สอดคล้องกับการดำเนินงานของรัฐบาล ที่ได้ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนโมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน การขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหามลพิษด้านฝุ่นละออง การขับเคลื่อนแผนที่นำทางการจัดการขยะพลาสติก (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๓) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะพลาสติก ระยะที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)รวมทั้งได้ระบุเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในการมีส่วนร่วมลดก๊าซเรือนกระจกที่ประเทศกำหนดตามความตกลงปารีส ขั้นต่ำที่ร้อยละ ๒๐-๒๕ จากปริมาณก๊าซเรือนกระจกปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในปี ๒๕๗๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐) นอกจากนี้ประเทศไทยกำลังอยู่ในระหว่างการจัดทำยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศไทยในการมุ่งสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ โดยคาดการณ์ประเทศไทยจะปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงสุด ในช่วงปีพ.ศ. ๒๕๗๓-๒๕๘๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐-๒๐๔๐) อย่างไรก็ตาม การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว ยังต้องการการขับเคลื่อนโดยการบูรณาการจากทุกภาคส่วนและในทุกระดับของแผนที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับที่สูงขึ้นและสอดคล้องกับกระแสโลกยังเป็นเรื่องที่มีความท้าทาย รวมทั้งต้องการแนวทางและการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรมและมีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาในด้านอื่นๆ

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมวดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติหมวดหมายที่ ๑๐ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๔ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ที่มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้น ด้วยการใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม เพื่อการสร้างโอกาสและการกระจายรายได้สู่ชุมชน

เป้าหมายที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน โดยเน้นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริการอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และ

เป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยเฉพาะประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศนอกจากนี้ หมวดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) โดยสอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ ๓ ด้าน ได้แก่ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในด้านการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล เพื่อให้มีความอุดมสมบูรณ์ และให้ผลประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในการอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ สนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนา และใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อลดมลพิษและผลกระทบสิ่งแวดล้อม

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่น และเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- กลยุทธ์ที่ ๓ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ**

สภาพภูมิอากาศ

๑. สถานการณ์การพัฒนามา

การเพิ่มขึ้นของประชากร การขยายถิ่นฐานที่อยู่และการพัฒนาทางกายภาพได้ทำลายความสมดุลของสิ่งแวดล้อมรวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งผลให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติทั่วโลกขึ้นบ่อยครั้ง สำหรับประเทศไทยเผชิญปัญหาภัยธรรมชาติหลากหลายประเภทและบ่อยครั้ง อาทิพายุหมุนเขตร้อนพายุฝนฟ้าคะนอง หรือพายุฤดูร้อน คลื่นพายุซัดฝั่ง ดินโคลนถล่ม อุทกภัย ภัยแล้ง ไฟป่าและหมอกควันแผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ ข้อมูลจากรายงานความเสี่ยงด้านภูมิอากาศโลก ปีค.ศ. ๒๐๒๐ ระบุว่า ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความเสี่ยงสูงต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นอันดับ ๘ โดยในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้เกิดภัยธรรมชาติจำนวนถึง ๑๔๗ ครั้ง โดยเฉพาะในปี ๒๕๔๗ เกิดเหตุการณ์คลื่นสึนามิซัดถล่มชายฝั่งอันดามันของประเทศไทย ปี ๒๕๕๔ เกิดเหตุการณ์มหาอุทกภัย และปี ๒๕๕๗ เกิดแผ่นดินไหวขนาดความรุนแรง ๖.๓ ที่จังหวัดเชียงราย ขณะเดียวกัน รายงานความเสี่ยงโลกปี ๒๐๒๐ จัดอันดับให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงในลำดับที่ ๙๐ จากการประเมินทั้งหมด ๑๘๑ ประเทศโดยมีค่าดัชนีความเสี่ยงโดยรวมในระดับที่ ๓ (ปานกลาง) จากความเสี่ยงทั้งหมด ๕ ระดับ โดยในรายละเอียดพบว่าประเทศไทยมีความอ่อนแอสูง อยู่ในระดับสูง มีความเปราะบางอยู่ในระดับ

ปานกลาง อันเนื่องมาจากจุดอ่อนด้านความสามารถในการปรับตัว อยู่ในเกณฑ์ต่ำ และความสามารถในการรับมืออยู่ในระดับปานกลางแม้ว่าความอ่อนไหวต่อความเสี่ยงจะอยู่ในระดับต่ำก็ตามการจัดการและป้องกันสาธารณภัย มีการวางแผนทางเพื่อบริหารจัดการหรือป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ และหลังจากเกิดเหตุจนครบกระบวนการ แม้กระนั้นก็ตามการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติของหน่วยงานต่างๆ ยังคงมีอุปสรรคและความท้าทายหลายมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขีดความสามารถในการจัดการกับภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีความรุนแรงสูงยังคงค่อนข้างจำกัด และแม้ว่าภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นในประเทศส่วนใหญ่เป็นภัยซึ่งคาดการณ์ล่วงหน้าได้ แต่หน่วยงานให้ความสำคัญกับมาตรการเชิงรับในการให้ความช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบและการฟื้นฟูตามบทบาทภารกิจภายใต้งบประมาณที่หน่วยงานได้รับการจัดสรรงบประมาณของภาครัฐยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับมาตรการในการจัดการเชิงรุก อาทิการเตรียมความพร้อมการป้องกันและลดผลกระทบล่วงหน้าก่อนที่จะเกิดภัยธรรมชาติเนื่องจากผลลัพธ์เชิงปริมาณที่เกิดจากมาตรการเชิงรุกค่อนข้างวัดได้ยาก ด้านการรับมือกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ บางภาคส่วนของสังคมไทยเริ่มมีความตื่นตัวมากขึ้น แต่การขับเคลื่อนหรือผลักดันมาตรการให้เกิดผลยังเป็นไปอย่างล่าช้า ท่ามกลางข้อมูลบ่งชี้ว่า ประเทศไทยมีความล่อแหลมต่อความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในเกณฑ์สูง ในขณะที่มีขีดจำกัดในด้านความสามารถในการรับมือกับภัยและการปรับตัวต่อสภาวะการณ์และความเสี่ยง จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่ประเทศไทยต้องลดความล่อแหลม รวมทั้งสร้างขีดความสามารถในการรับมือกับความเสี่ยง และเพิ่มความสามารถในการปรับตัวต่อภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งจะเป็ประเด็นการพัฒนาที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ เพื่อลดและป้องกันผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่จะเกิดขึ้นกับเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อม และความมั่นคงของประเทศ โดยเฉพาะภายใต้สภาพแวดล้อมที่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติมีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้น ประกอบกับประเทศเศรษฐกิจหลักให้ความสำคัญกับการสร้างความร่วมมือในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและภาวะโลกร้อน และนำประเด็นการค้าการลงทุนระหว่างประเทศมาใช้เป็นเครื่องมือในการบรรลุเป้าหมายด้านการลดก๊าซเรือนกระจกมากขึ้น รวมทั้งการเข้าสู่สังคมสูงวัยและข้อจำกัดทางการคลังที่ทำให้ประชาชนและสังคมไทยมีความเปราะบางต่อผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมากขึ้น

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติเป้าหมายการพัฒนาของหมุดหมายที่ ๑๑ ได้เชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน และ

เป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ หากพิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พบว่าเป้าหมายการพัฒนาของหมุดหมายที่ ๑๑ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติใน ๓ ด้าน ได้แก่

ด้านที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงในเป้าหมายที่ ๒ บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับเพื่อบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ และเป้าหมายที่ ๓ กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคงภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง เพื่อให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรง

ด้านที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ในประเด็นอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ มีเนื้อหาด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงระบบการเตือนภัยการเตรียมตัวรับมือภัยพิบัติและการให้ความช่วยเหลือทั้งในระหว่างและหลังเกิดภัยพิบัติ และ

ด้านที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในเป้าหมายที่ ๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ โดยสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ มุ่งเน้นลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ปรับปรุงการบริหารจัดการภัยพิบัติทั้งระบบ และการสร้างขีดความสามารถของประชาชนในการรับมือและปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ และดูแลภัยพิบัติจากน้ำทั้งระบบ โดยมีการจัดระบบการจัดการน้ำในภาวะวิกฤติ ให้สามารถลดสูญเสีย ความเสี่ยง จากภัยพิบัติที่เกิดจากน้ำตามหลักวิชาการให้อยู่ในขอบเขตที่ควบคุมที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการเพิ่มความร่วมมือในเรื่องการจัดการภัยพิบัติในภูมิภาคได้อย่างทั่วถึงและทันการณ์

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุ้ตหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ลดลง

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในพื้นที่สำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชน ในกา ร รับมือกับภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัย ธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยงจากภัย ธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่ง อนาคต

๑. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การพัฒนากำลังคนของไทยเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างที่สำคัญ ได้แก่ การเป็นสังคม สูงวัยส่งผลให้ประเทศจะขาดกำลังคนในเชิงปริมาณ ประกอบกับผลิตภาพแรงงานที่ลดลงในช่วงโควิด-๑๙เพิ่ม ปัญหาด้านกำลังคนเชิงคุณภาพ จนอาจเป็นข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเติบโตของนวัตกรรมแหล่ง ความรู้ระดับโลกออนไลน์ที่มีต้นทุนและราคาต่ำวงจรชีวิตของความรู้สั้นลงโดยเฉพาะด้านดิจิทัลและเทคโนโลยีที่ เปลี่ยนแปลงเร็ว และแนวโน้มความต้องการเรียนรู้ตามความสนใจรายบุคคล รวมถึงภาคเอกชนที่เริ่มให้ความสำคัญ กับการสรรหาและการจ้างงานตามสมรรถนะในการทำงานมากกว่าคุณวุฒิทางการศึกษา อีกทั้งสถานการณ์การแพร่ ระบาดของโรคอุบัติใหม่ ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีวิตและพฤติกรรมของคน และสะท้อนถึงบทบาทของเครือข่ายภาค ประชาสังคมที่มีความเข้มแข็งในการร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ แต่ยังคงขาดการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพจากภาครัฐ จึง ต้องเร่งขยายผลและต่อยอดประเด็นการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การพลิกโฉมกำลังคนสมรรถนะสูงที่มีภาวะผู้นำสูง สามารถ สร้างการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มขีดความสามารถของประเทศได้

ทั้งนี้การเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนในสังคมสูงวัยที่มีช่วงชีวิตที่ หลากหลายมากขึ้น ซึ่งจะกระทบต่อระบบการเรียนรู้ที่ต้องปรับเปลี่ยนให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาสมรรถนะให้ได้ ตลอดเวลารวมทั้งสามารถเชื่อมโยงและเทียบโอนสมรรถนะอย่างมีคุณภาพและไร้รอยต่อ ในขณะที่คนไทยยังขาด ทักษะชีวิตในหลายด้าน อาทิ ความรอบรู้ด้านการเงินที่ทำให้บางคนเข้าไปอยู่ในวงจรของหนี้ในระบบและในระบบ ความรอบรู้ด้านดิจิทัลที่รวมถึงความสามารถในการรับมือกับข้อมูลข่าวสารที่ผิดพลาด การรู้เท่าทันสื่อ รวมถึงระบบ นิเวศควรเอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับประชากรทุกกลุ่มอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพทั้งบนพื้นที่กายภาพและบน พื้นที่เสมือนจริง ขณะที่กลุ่มเข้าไม่ถึงจะต้องมีมาตรการกำจัดอุปสรรคต่างๆ ให้สามารถเข้ามาเรียนรู้และพัฒนา ทักษะได้อย่างทั่วถึงมากขึ้น

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่มีทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๑. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

ภาครัฐเป็นกลไกหลักกลไกหนึ่งในการดูแลประชาชนให้กินดีอยู่ดี สามารถประกอบอาชีพได้ และขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยมีหน้าที่และบทบาทสำคัญในการให้บริการประชาชน และการนำนโยบายสาธารณะแผนการพัฒนาประเทศ และกฎหมาย สู่การปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม โดยปัจจัยสำคัญของความสำเร็จของภาครัฐในการดำเนินการดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว สถานการณ์ความไม่แน่นอนและมีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น ภาครัฐไทยยังคงมีข้อจำกัดในหลายประเด็นที่เป็นอุปสรรคต่อการตอบโจทย์ประชาชนได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยเฉพาะการที่โครงสร้างภาครัฐยังมีขนาดใหญ่ มีส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐจำนวนมากที่มีการทำงานซ้ำซ้อนกัน ขาดการบูรณาการการทำงานร่วมกัน ในขณะที่การมีส่วนร่วมของภาคีพัฒนาอื่น ๆ ในการบริการภาครัฐยังมีข้อจำกัด ส่งผลให้การทำงานและการให้บริการของภาครัฐมักเกิดปัญหาความล่าช้า ไม่ตอบโจทย์ความต้องการของประชาชน การให้บริการไม่ครอบคลุมพื้นที่อย่างทั่วถึง ซึ่งสะท้อนจากมิติด้านความมีประสิทธิภาพของดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก พบว่า ปี ๒๕๖๒ ค่าดัชนีของไทยมีค่าที่ ๖๕.๘๗ คะแนน ลดลงจาก ๖๖.๘๓ คะแนน ในปี ๒๕๖๑ และน้อยกว่าประเทศสิงคโปร์ บรูไน และมาเลเซีย รวมถึงการที่ภาครัฐยังขาดการมุ่งเน้นให้มีการประสานการดำเนินงานกับทุกภาคส่วนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน สะท้อนจากสถานการณ์การบรรลุเป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่ยังมีสัดส่วนของเป้าหมายแผนแม่บทย่อยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่ยังอยู่ในสถานการณ์บรรลุเป้าหมายต่ำกว่าค่าเป้าหมาย ณ ปี ๒๕๖๓ เป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ ๘๐.๗๑ นอกจากนี้ สัดส่วนการลงทุนของภาคเอกชนต่อการลงทุนรวมในการจัดบริการสาธารณะในปี ๒๕๖๓ อยู่ที่เพียงร้อยละ ๑๐.๗ เท่านั้น ต่ำกว่าค่าเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่ร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๖๕ ซึ่งรวมถึงการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐอาจยังมีข้อจำกัดและไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนั้น กฎหมายไทยจำนวนมากมีความล้าสมัย ไม่เอื้อต่อการทำงานและการปรับตัวของภาครัฐให้สอดคล้องกับสถานการณ์ รวมถึงการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและภาคเอกชน กระบวนการแก้ไขกฎหมายมีระยะเวลานานทำให้ไม่สามารถปรับปรุงกฎหมายให้รองรับการเปลี่ยนแปลงและขาดการนำเครื่องมือและเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยในการแก้ไขปรับปรุง พัฒนากฎหมาย หรือยกเลิกกฎหมาย ขาดฐานข้อมูลด้านกฎหมายของประเทศ เพื่อรองรับการเข้าถึงกระบวนการของกฎหมาย ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎหมาย ขาดความตระหนักถึงการปฏิบัติตามกฎหมายและผลที่จะได้รับอย่างเคร่งครัด ส่งผลให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันของการบังคับใช้กฎหมาย โดยสะท้อนได้จากประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายของประเทศไทย เทียบเคียงจากมิติด้านการบังคับใช้กฎหมายของดัชนีนิติธรรม พบว่า ในปี ๒๕๖๓ ประเทศไทยมีคะแนน ๐.๔๗ คะแนน จัดอยู่ลำดับที่ ๘๓ จาก ๑๒๘ ประเทศทั่วโลก ทั้งนี้ คะแนนในการบังคับใช้กฎหมายของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จาก ๐.๕๐ คะแนนในปี ๒๕๖๑ เป็น ๐.๔๘ คะแนนในปี ๒๕๖๒ และ ๐.๔๗ คะแนนในปี ๒๕๖๓

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมวดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติภาครัฐจำเป็นต้องเร่งพัฒนาและปรับตัวเพื่อลดช่องว่างของการปฏิบัติงานให้มีศักยภาพที่เหมาะสม ในฐานะที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศบนหลักการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่คือ การ

ปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐ โดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและการแสวงหาประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการที่มุ่งการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศ โดยมีประเด็นที่ต้องดำเนินการเพื่อรับมือกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและเสริมสร้างความสามารถของภาครัฐ ประกอบด้วย

๑) พัฒนาการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก ประหยัด แก่ประชาชนและผู้ประกอบการ โดยพัฒนาคุณภาพการให้บริการและเปิดโอกาสให้ภาคส่วนอื่นเข้ามามีส่วนร่วม

๒) ปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

๓) ปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ และสร้างระบบบริหารจัดการ และ

๔) การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัลและปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยมีบริการสาธารณะทั่วถึง เท่าเทียมและ

เป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่การพัฒนาตามหมวดหมายฯ จะสามารถส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติใน ๔ ด้านได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในประเด็นเป้าหมาย ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข

๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ใน ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมใน ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ หมวดหมายที่ ๑๓ ยังมีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติใน ๔ ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ ๑๗ ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม ประเด็นที่ ๒๐ การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบประเด็นที่ ๒๒ กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้างและมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

มีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย (Goals) ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อย ๆ ที่เรียกว่า เป้าประสงค์ (Targets) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๑๖๙ เป้าประสงค์ และพัฒนา ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน ๒๓๒ ตัวชี้วัด (ทั้งหมด ๒๔๔ ตัวชี้วัดแต่มีตัวที่ซ้ำ ๑๒ ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าหมายดังกล่าว

เป้าหมายการพัฒนาทั้ง ๑๗ ข้อ สะท้อน ๓ เสาหลักของมิติความยั่งยืน' (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก ๒ มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมโยงทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น ๕ มิติ องค์การสหประชาชาติ แบ่งเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ออกเป็น ๕ กลุ่ม (เรียกว่า ๕ Ps) ประกอบด้วย

๑. People (มิติด้านสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึง เป้าหมายที่ ๕
๒. Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑
๓. Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ และ ๑๔
๔. Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖
๕. Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗

เป้าหมายทั้ง ๑๗ เป้าหมาย ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าประสงค์ ๑ ภายในปี ๒๕๗๓ ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมด ซึ่งในปัจจุบันวัดจากคนที่มีความใช้จ่ายดำรงชีพรายวันต่ำกว่า ๑.๒๕ ดอลลาร์

เป้าประสงค์ ๒ ภายในปี ๒๕๗๓ ลดสัดส่วน ชาย หญิง และเด็ก ในทุกช่วงวัย ที่อยู่ภายใต้ความยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง

เป้าประสงค์ ๓ ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมของแต่ละประเทศ และให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและเปราะบางภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ ภายในปี ๒๕๗๓ สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจนและเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของและควบคุมเหนือที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ในรูปแบบอื่น มรดกทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีที่เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๓ เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรแบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดินและทรัพยากรและปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างงานนอกฟาร์มอย่างปลอดภัยและเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่และที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์และพืชที่มีการจัดการที่ดีและมีความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและองค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าประสงค์ ๓ ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกขจัดและต่อสู้กับโรคดื้อยาต้านจุลชีพ โรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่ออื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ เสริมสร้างการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้จ่ายเสพติดในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางอันตราย

เป้าประสงค์ ๖ ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกครึ่งหนึ่ง ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๙ ลดจำนวนการตายและการเจ็บป่วยจากสารเคมีอันตรายและจากมลพิษและการปนเปื้อนทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าประสงค์ ๑ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผลภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

เป้าประสงค์ ๗ สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมไปถึง การศึกษาสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและในส่วนร่วมของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและการบริหารจัดการที่ยั่งยืนสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วนและสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบความทุกข์จากการขาดแคลนน้ำ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือระหว่างเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๘ สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำและสุขอนามัย

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ๓ ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่สมควร ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ซึ่งรวมถึงผ่านการเข้าถึงบริการทางการเงิน

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าประสงค์ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความทนทาน ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าไปที่การเข้าถึงได้ในราคาที่สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกันและยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๒ จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนน โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๒ บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓ ลดขยะเศษอาหารของโลกครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหารจากระบบการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียมวลความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าประสงค์ ๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจัดในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน เฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตแห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๒ ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๘ บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การวางแผนกระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีที่ระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าประสงค์ ๖ พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิผล มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ

เป้าประสงค์ ๗ สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ

เป้าประสงค์ ๑๐ สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยเป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ

เป้าประสงค์ ๑๑ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงกระทำผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกันความรุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม

เป้าประสงค์ ๑๒ ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑ เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงผ่านทาง การสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อพัฒนาขีดความสามารถภายในประเทศในการเก็บภาษีและรายได้อื่นๆ ของรัฐ

๓) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

(๑) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง” โดยพัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่ เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ เชื่อมโยงการค้า การลงทุนในภูมิภาค ตามแนวคิดการเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยง ประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NE Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา ๓G ได้แก่ Green พัฒนาเกษตรปลอดภัยเกษตรอินทรีย์ พัฒนาโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว หรือ Bio Circular Green Economy) และการบริหารจัดการน้ำอย่าง ยั่งยืน Growth โดยใช้ องค์

ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาพื้นที่ระเบียง เศรษฐกิจฐานราก ท่องเที่ยวชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิต และ Gate ใช้โอกาสจากการเชื่อมโยงเศรษฐกิจ ชายแดน ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ พัฒนาการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์

เป้าหมายรวม

๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลดลง

แนวทางการพัฒนา

การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับหมุด หมายการพัฒนาตามกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ พร้อมทั้งพิจารณาโอกาส ศักยภาพ ปัญหา และข้อจำกัดของภาค เพื่อกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาไปสู่ “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง” โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความ แข็งแรงของเศรษฐกิจภายใน ภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ และการแสวงหาโอกาสนำความรู้ ทุน เทคโนโลยีและนวัตกรรมมา ช่วยขับเคลื่อนการพัฒนา มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ

๑.๑ พัฒนาข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ ทุ่งสัมฤทธิ์ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่น ๆ ให้ได้ มาตรฐาน เกษตรปลอดภัยและอินทรีย์ โดยพัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป และจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์ และเกษตร ชีวภาพทั้งระบบ ให้มีความสำคัญกับการส่งเสริมการผลิตและแปรรูปโดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและ นวัตกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

๑.๒ ส่งเสริมการปลูกพืชมูลค่าสูง อาทิ พืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับเมืองหนาว และ สมุนไพร (เลย อุตรธานี สกลนคร นครพนม) โดยจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ ส่งเสริมการปลูก และแปรรูปพืชสมุนไพรสำคัญ ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย อำนาจเจริญ และ อุบลราชธานี อาทิ ขมิ้นชันและไพล ให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตรและตาม ความต้องการของตลาด ทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพืชสมุนไพร รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ และการจัดตั้งตลาดกลาง

๑.๓ ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และอุบลราชธานี และโคนม ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น โดยสนับสนุนการ ปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยี การเลี้ยงและทักษะ เกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และ เพิ่มช่องทางการ จำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

๑.๔ ส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงและถ่ายทอดเทคโนโลยีจากภาควิชาการในการสร้าง มูลค่าเพิ่ม สินค้าเกษตรกรต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรมชีวภาพอย่างเป็นรูปธรรม โดยให้สถาบันการศึกษาและ สถาบันวิจัยในภาค ให้มีบทบาทเป็นฐานทางวิชาการสนับสนุนการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยใช้ประโยชน์จากโครงสร้าง พื้นฐานดิจิทัลที่ กระจายอยู่ทุกพื้นที่ถ่ายทอดความรู้ และนำการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

๒. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา

๒.๑ จัดหาแหล่งน้ำและขยายพื้นที่ชลประทานในพื้นที่ที่มีศักยภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อ รองรับการเติบโตของเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พร้อมกับนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการ บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ สำหรับภาคเกษตรในระดับไร่นา ขยายผลโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ และโคก หนอง นา โมเดล เพื่อให้เกษตรกรสามารถทำการเกษตรได้ในฤดูแล้ง

๒.๒ บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำ ให้มีความสมดุลระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาค ส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาว เพื่อป้องกันความเสียหายจาก อุทกภัยและภัยแล้ง

๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน อาทิ ผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าอ้อมคราม ในพื้นที่กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ สกลนคร อุตรธานี เลย หนองบัวลำภู บึงกาฬ และจังหวัดที่มีศักยภาพ เป็นต้น

๓.๑ ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าอ้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มี ศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค โดยการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสร้างนวัตกรรม เพิ่มมูลค่าสินค้า สร้างอัตลักษณ์และคุณค่าของผ้าทออีสานโดยสร้างเรื่องราวของลวดลายสีสันทันเชื่อมโยงกับ วัฒนธรรม พัฒนาคุณภาพสินค้า ออกแบบ สี ลวดลาย ตราสัญลักษณ์ พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ตลอดห่วงโซ่ การผลิตให้หลากหลาย

๓.๒ พัฒนาผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ ในการออกแบบและการจัดการ สินค้าให้ทันสมัย พัฒนาระบบตลาด สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม

๓.๓ ส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ พัฒนาระบบการผลิตตั้งแต่การปลูกหม่อน ฝ้าย คราม เลี้ยงไหม แปรรูป การสร้างเรื่องราวให้เชื่อมโยงกับเอกลักษณ์ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรม การดำรงชีวิตแบบพื้นถิ่น

๔. พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค

๔.๑ พัฒนาเมืองขอนแก่นให้เป็นเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่ โดยพัฒนาให้เป็นเมือง ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจในยุคดิจิทัลให้มีความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติ พัฒนาเมืองนครราชสีมา เมืองมุกดาหาร และเมืองหนองคาย ให้เป็นเมืองน่าอยู่ที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคมและการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ โดยเน้นการต่อยอดจากฐานเศรษฐกิจที่มีในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญไปสู่พื้นที่โดยรอบ ยกย่องระบบโครงสร้างพื้นฐาน ในเมืองให้ครอบคลุมและได้มาตรฐานเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของคนทุกกลุ่ม รวมทั้งวางแผนเพื่อสงวน และรักษาพื้นที่สีเขียวอย่างเป็นระบบเพื่อป้องกันการรุกรานพื้นที่สีเขียวจากการขยายตัวของเมืองในอนาคต และ ส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทยลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ-ปากซัน) พัฒนาเส้นทางใหม่เชื่อมโยงบึงกาฬ-อุตรธานี และรถไฟความเร็วสูง เพื่อเชื่อมโยง โครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายใน การเดินทาง

๔.๓ พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มุกดาหาร นครพนม และ หนองคายให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และ เป็นศูนย์กลาง

ความเจริญในการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่โดยรอบ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและ มาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน และบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

๔.๔ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ในพื้นที่ จังหวัดหนองคาย อุดรธานี ขอนแก่น นครราชสีมา ให้เกิดความเชื่อมโยงไปยังพื้นที่ที่มีศักยภาพ อาทิ พื้นที่ ภาคเหนือตอนล่าง พื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (EWEC) เพื่อเชื่อมโยงไปยัง สปป. ลาว เวียดนาม และต่อเนื่องไปยังจีน ซึ่งเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของโลก และเชื่อมโยงกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาค ตะวันออก (EEC) โดยมีโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงทั้งทางบก ทางรถไฟ ทางอากาศ สู่อุตสาหกรรมต่อเนื่อง จากการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ของประเทศ อาทิ อุตสาหกรรมระบบราง ท่าเรือบก (Dry Port)

๕. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน

๕.๑ พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชน ในการ สร้างสรรค์กิจกรรม อาทิ ท่องเที่ยวสุขภาพ เทศกาลประจำถิ่น โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวทั้ง ชาวไทย และต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ แหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน และเมือง เก้า ได้แก่ เมืองเก้าบุรีรัมย์ เมืองเก้าพิมาย เมืองเก้าสุรินทร์ เมืองแก่นนครราชสีมา และเมืองเก้าสกลนคร พัฒนา แบนด์และ สื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่าง ๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling)

๕.๒ พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการกิจกรรมแพนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดให้เชื่อมโยง แหล่ง ท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยงสู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลา พำนัก และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่น หรืออัตลักษณ์ที่ สร้าง จากทุนทางวัฒนธรรม พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการการท่องเที่ยววิถีใหม่ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำ กิจกรรมการท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์สนับสนุนนักท่องเที่ยวอย่างเป็น ระบบไปสู่ แหล่งท่องเที่ยว ดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

๕.๓ พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อ่างนาจเจริญ อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่ง ท่องเที่ยวกับ ประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย -อุดรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคาย-สปป. ลาว โดยพัฒนา แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสมหาความนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อนชมทัศนียภาพ และวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำ โขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนากันเชื่อมโยกระหว่าง แหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือ และการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงาน และรายได้

๕.๔ พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดขอนแก่น ภาพสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภู และชัยภูมิ โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิง สร้างสรรค์และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกสนานรมย์เสมอ (Play and learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจ ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนา ระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

๕.๕ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแลความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะ เครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่าง ภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความต้องการของ นักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมภาคีทุกด้าน ภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้พัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มี คุณภาพดี โดยเน้นการให้บริการด้านอาหารพื้นที่สะอาด ปลอดภัย รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมใน แหล่งท่องเที่ยว

๖. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๖.๑ พัฒนาอาชีพและรายได้ของผู้มีรายได้น้อย โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อย มีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกระดับฝีมือและอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้ ตามแนวทางโคก หนอง นา โมเดล และเกษตรทฤษฎีใหม่

๖.๒ พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับใน พื้นที่เสี่ยงอาทิ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู ภาพสินธุ์ อำนาจเจริญ มหาสารคาม อุดรธานี นครพนม และยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชนทั้งในชุมชนและ เยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจากปลาน้ำจืดมีเกล็ด กำจัด สิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกสุขาภิบาล สร้างเครือข่ายโรงพยาบาลในการคัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดี พร้อมทั้งพัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและระบบ ฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

๖.๓ พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่พ่อ แม่ หรือผู้ดูแลเด็กในด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้น การพัฒนาเด็กในช่วง ๐-๓ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
(อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ)

เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

“เกษตรสร้างมูลค่า ศูนย์กลางการค้า โลจิสติกส์ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เชื่อมโยงภูมิภาค”

พันธกิจ

๑. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และมาตรฐานเกษตรสร้างมูลค่า
๒. พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยว แบบบูรณาการและส่งเสริมการตลาด เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
๓. สนับสนุนและส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ ในด้านการ พัฒนาระบบสารสนเทศ ด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจ การค้าสู่สากล

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มจังหวัด ๕ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

๑. ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า

๑.๑ วัตถุประสงค์

- ๑) เพิ่มมูลค่า พืชเศรษฐกิจ พืชสมุนไพร ปศุสัตว์ และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตร แปรรูปแปรสภาพ และมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย
- ๒) สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการด้านการเกษตรทุกระดับตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ

๑.๒ แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาระบบข้อมูล (Big Data) และ Platform ทางเกษตรของกลุ่ม จังหวัด
- ๒) ส่งเสริม สนับสนุน การผลิต แปรรูป แปรสภาพ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมง ของกลุ่มจังหวัดโดยการนำองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี เข้ามาปรับใช้ตามความต้องการ ของตลาดและได้มาตรฐาน
- ๓) ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ พัฒนาการตลาดหลากหลายช่องทาง

๒. ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุน

๒.๑ วัตถุประสงค์

สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล

๒.๒ แนวทางการพัฒนา

- ๑) การพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจและผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ด้านการค้าและการลงทุน
- ๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการให้บริการภาครัฐและระบบฐานข้อมูล เพื่อยกระดับ การลงทุนและการค้าชายแดน
- ๓) การยกระดับแปรรูปสินค้าและผลิตภัณฑ์
- ๔) การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐเอกชนและประเทศเพื่อนบ้านอย่างบูรณาการ
- ๕) ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ พัฒนาการตลาดหลากหลายช่องทาง

๓. ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

๓.๑ วัตถุประสงค์

การขยายฐานการตลาดและเพิ่มมูลค่าด้านการท่องเที่ยวและกีฬาเชิงคุณภาพ

๓.๒ แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่ชุมชนและประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรม การท่องเที่ยว กีฬา และส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนรูปแบบใหม่ ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าการ ท่องเที่ยว กีฬา การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชน

๒) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย ของ แหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพภายใต้มาตรฐานการท่องเที่ยวของกรมการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สถานกีฬาให้มีคุณภาพภายใต้มาตรฐานกีฬาสากล และมาตรฐานระบบ โครงสร้างพื้นฐานตามมาตรฐานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓) บริหารจัดการด้านท่องเที่ยวและกีฬา โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๔) พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกให้เข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยว และนักกีฬากีฬาที่มีคุณภาพ

๔. ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาค ทางสังคม และความมั่นคง

๔.๑ วัตถุประสงค์

๑) ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและระบบบริการสุขภาพของคนไทยทุกช่วงวัย และเสริมสร้างความสมบูรณ์ของครอบครัว และความเข้มแข็งของชุมชน

๒) ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา และการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล

๓) สังคมมีความยุติธรรม ความมั่นคงด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้ง ปลอดภัยเสพติดและอบายมุข

๔) การเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้านและสถานการณ์ตามแนวชายแดน มีความสงบเรียบร้อย

๔.๒ แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

๑) การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนทุกช่วงวัย

๒) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ การศึกษา และความเป็นอยู่ที่ดี

๓) การยกระดับศักยภาพแรงงานและพัฒนาอาชีพ

๔) การส่งเสริมด้านความยุติธรรมแก่ประชาชน

๕) การส่งเสริมความมั่นคงตามแนวชายแดน

๕. ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๕.๑ วัตถุประสงค์

๑) พัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ พื้นที่ป่า และพื้นที่สีเขียว

๒) การบริหารจัดการพลังงานเพื่อความยั่งยืน

๓) การบริหารจัดการขยะในพื้นที่

๔) การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามแนวทางเกษตรกรรมยั่งยืน

๕) การเข้าถึงเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๕.๒ แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ ฟื้นฟู ปลูกต้นไม้ในพื้นที่เป้าหมาย/อนุรักษ์ พื้นที่ป่า ปลูกต้นไม้ในพื้นที่เป้าหมาย

๒) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในพื้นที่ เพื่อลดค่าใช้จ่ายและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจในด้านต่างๆ /ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนตามศักยภาพของพื้นที่

๓) ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเสียในพื้นที่และการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

๔) ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในลักษณะเกษตรกรรมยั่งยืน

๕) ส่งเสริมการใช้รถยนต์พลังงานไฟฟ้า (EV) เพื่อทดแทนพลังงานเชื้อเพลิง

ยุทธศาสตร์ จังหวัดศรีสะเกษ

ทิศทางการพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ

จังหวัดศรีสะเกษ ได้มีการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดที่มีการเชื่อมโยงและบูรณาการแผนในระดับ พื้นที่ โดยการแจ้งแนวทางการเชื่อมโยงและบูรณาการแผนในระดับพื้นที่ ให้ส่วนราชการ มีการจัดทำแผน ชุมชน/หมู่บ้าน แผนชุมชนระดับตำบลแผนพัฒนาท้องถิ่นและแผนพัฒนาอำเภอมีความสอดคล้องเชื่อมโยง กับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดและแผนพัฒนาภาคและจัดทำแผนงาน/โครงการในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษที่มีการเชื่อมโยงและบูรณาการแผนในระดับพื้นที่มีเอกภาพและเกิดการสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนพัฒนา จังหวัด/กลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาภาค โดยให้นำปัญหา/ความต้องการของประชาชนจากการประชาคมมา บูรณาการในการจัดทำแผนดังกล่าวด้วย ทั้งนี้จังหวัดได้ประสานความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษผู้แทนสำนักงาน กนป. แทนจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรธุรกิจ ภาคประชาสังคม และตัวแทนประชาชนในพื้นที่ ระดมความรู้ในการจัดทำข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัดที่ถูกต้องทันสมัยและครอบคลุมในทุกมิติ และจุดประกายความคิดสำหรับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้มีประสิทธิภาพรวมทั้งจัดส่งบุคลากรผู้เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนงานโครงการเข้าร่วมการประชุม ตามโครงการ พัฒนาศักยภาพในการเชื่อมโยงระดับพื้นที่และจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาในระดับจังหวัด เพื่อยกระดับศักยภาพในการเชื่อมโยงแผนทั้งระบบ เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันและเพิ่ม ประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่ให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับบริบทการ เปลี่ยนแปลง พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ระดับ พื้นที่ของจังหวัด อำเภอ ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานกลางของทุกส่วนราชการ ตลอดจนผู้แทนภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม ช่วยในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้าง ความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศในระดับพื้นที่ด้านการพัฒนางานบริการของจังหวัด ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงาน/โครงการ เพื่อ ประกอบการ จัดทำคำของบประมาณตามแผนพัฒนาจังหวัด รวมทั้งระดมความคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนา จังหวัด ที่ครอบคลุมทุกมิติโดยให้ความสำคัญและตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาในภาพรวมและความต้องการ ของ ประชาชนในพื้นที่โดยผ่านกระบวนการแผนชุมชน แผนพัฒนาอำเภอมุ่งเน้นการสร้าง ห่วงโซ่คุณค่าเพื่อการ พัฒนาอย่างครบวงจร และยึดหลักประชารัฐ ที่สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความต้องการของ ประชาชนในพื้นที่ และเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีแผนปฏิรูปประเทศแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่ง ชาติ ฉบับที่ ๑๒ นโยบายของรัฐบาลแผนการบริหารราชการแผ่นดินรวมทั้งแผนรายสาขา/เฉพาะด้านต่างๆ ที่ผ่าน ความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว และข้อสั่งการของ นายกรัฐมนตรี และมีการบูรณาการการทำงานของทุก ภาคส่วนในพื้นที่ให้ใช้ทรัพยากรการพัฒนาจากทุกแหล่ง งบประมาณประสานสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งร่วมมือในการจัดทำแผนงานโครงการตามห่วงโซ่คุณค่า(Value Chain)ตามแผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ.๒๕๖๖- ๒๕๗๐จนได้แผนงานโครงการที่สามารถขับเคลื่อน ๓ แผนพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

วิสัยทัศน์จังหวัดศรีสะเกษ

“ดินแดนเกษตรปลอดภัย การค้าและการท่องเที่ยวครบวงจร”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตร การแปรรูปสินค้าการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม และการพัฒนา จิตวิญญาณผู้ประกอบการของเกษตรกร
๒. ส่งเสริมการค้าการลงทุน โดยการสร้างโอกาสและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และ เมืองกีฬา (Sports City) อย่างครบวงจร
๓. ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมพัฒนาคนให้มีคุณภาพส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ท้องถิ่น และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๔. สร้างความสมดุลความหลากหลาย และความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานทางเลือก

๕. เสริมสร้างความร่วมมือและความมั่นคงแนวชายแดน ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง
เป้าประสงค์

เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจให้สามารถแข่งขันได้ ควบคู่ไปกับการพัฒนา ด้านสังคม ความเป็นอยู่ของประชาชน และการรักษาทรัพยากร ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด

จังหวัดศรีสะเกษได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ ไว้ ๕ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานอย่างครบวงจร

ประเด็นที่ ๒ ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นที่ ๓ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ

ประเด็นที่ ๔ อนุรักษ์ ป่าไม้ และพัฒนาจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ประเด็นที่ ๕ เสริมสร้างความมั่นคงและการค้าชายแดนเชื่อมโยงอาเซียน

วัตถุประสงค์การพัฒนาจังหวัด

๑. พัฒนาสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งเสริมการตลาด หลากหลายช่องทาง และจิตวิญญาณผู้ประกอบการของเกษตรกร

๒. ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวให้ครบวงจร รวมทั้งพัฒนาระบบโครงสร้าง และ บุคลากรด้านกีฬาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม เสริมสร้างสังคมสุขภาวะ พัฒนาคนให้มีคุณภาพส่งเสริมการ กีฬาสู่ความเป็นเลิศ ปลูกฝังการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ เชื่อมโยงกับขนบธรรมเนียมวัฒนธรรม ประเพณี และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๔. เสริมสร้างความสมดุล ความหลากหลาย และความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพ สิ่งแวดล้อม และพลังงานทางเลือก

๕. เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ความเป็นระเบียบ และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานอย่างครบวงจร

(๑) วัตถุประสงค์

๑) ภาคการเกษตรมีการเติบโตสูงขึ้น มีการพัฒนาผลิตภาพ คุณภาพสินค้าเกษตรได้มาตรฐานตามความต้องการของตลาด และการแปรรูปที่มีมูลค่าสูง

๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ

๓) เสริมสร้างความเข้มแข็ง พัฒนาเกษตรกร องค์กรด้านเกษตรให้มีจิตวิญญาณผู้ประกอบการ

๔) ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้และพัฒนากการตลาดให้ความหลากหลาย

(๒) แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าภาคการเกษตรที่ได้มาตรฐาน และมีการแปรรูปสินค้าที่มีคุณภาพ

๒) พัฒนาการตลาด ส่งเสริมการค้า และการส่งออกสินค้าเกษตรเป้าหมาย

๓) พัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการ

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพที่ครอบคลุมทั่วถึงเพื่อรองรับการยกระดับภาคการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

(๑) วัตถุประสงค์

- ๑) การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเติบโตขึ้น
- ๒) การค้าและสินค้าชุมชนมีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น
- ๓) มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยว
- ๔) ขับเคลื่อนเมืองกีฬาเพื่อมุ่งสู่ความยั่งยืน

(๒) แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร
- ๒) พัฒนาและยกระดับศักยภาพบุคลากร สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์แบบ

บูรณาการ

- ๓) พัฒนาและประชาสัมพันธ์การตลาด และกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงรุก
- ๔) พัฒนาการกีฬาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ

(๑) วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างชุมชนให้น่าอยู่
- ๒) ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ๓) มีการอนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมและประเพณีของจังหวัด

(๒) แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาคูณภาพชีวิต ระบบสาธารณสุขปึกอก ปัจจัยพื้นฐานทางสังคม และระบบบริการสุขภาพให้ มีมาตรฐานให้ครอบคลุมคนทุกช่วงวัย

- ๒) สร้างรายได้ ลดรายจ่าย และสร้างโอกาสให้กับคนยากจนในพื้นที่
- ๓) เพิ่มโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพ
- ๔) ส่งเสริมการเรียนรู้อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และทำนุบำรุงศาสนา
- ๕) สนับสนุนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ อนุรักษ์ ป่าฟู และพัฒนาจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

(๑) วัตถุประสงค์

- ๑) มีการอนุรักษ์ ป่าฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เพิ่มขึ้น
- ๒) มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ชยะและสิ่งปฏิภูมในพื้นที่ให้เป็นมาตรฐานสากล
- ๓) เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๔) ประชาชนได้รับการป้องกันและบรรเทาจากสาธารณภัย

(๒) แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริม สนับสนุน ป่าฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพื้นที่ป่าโดยการมีส่วนร่วม จากทุกภาคส่วน

- ๒) พัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ชยะและสิ่งปฏิภูมในพื้นที่ให้ได้มาตรฐานสากล
- ๓) สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๔) เพิ่มประสิทธิภาพการติดตาม ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างเป็นระบบ
- ๕) มีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจังและเคร่งครัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ เสริมสร้างความมั่นคงและการค้าชายแดนเชื่อมโยงอาเซียน

(๑) วัตถุประสงค์

- ๑) ส่งเสริมและประสานความร่วมมือในระดับพื้นที่
- ๒) ส่งเสริมการค้าและการลงทุนและพัฒนาระบบโลจิสติกส์ บริเวณด่านชายแดน
- ๓) บูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อลดปัญหาชายแดน
- ๔) มีการป้องกันและปราบปรามอย่างเป็นระบบในพื้นที่
- ๕) ประชาชนในจังหวัดมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๖) มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) แนวทางการพัฒนา

- ๑) สนับสนุนกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและความสามัคคีของพื้นที่ชายแดน
- ๒) จัดกิจกรรมส่งเสริมการค้า/การลงทุน และพัฒนาโลจิสติกส์ ทั้งในและต่างประเทศเพื่อสร้างมูลค่าสินค้า
- ๓) เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แก้ไขปัญหายาเสพติด อาชญากรรม การค้ามนุษย์ แรงงานผิดกฎหมาย และทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมบริเวณชายแดน
- ๔) พัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาค

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิสัยทัศน์เทศบาลตำบลเมืองชุมขันธ์

พัฒนาทุกด้าน ประสานทุกฝ่าย ภายใต้การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ทุกคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีคุณธรรม สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อปรับปรุงและพัฒนาาระบบโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนนให้ได้มาตรฐานและเพียงพอ
๒. ปรับปรุงและขยายบริการสาธารณสุขปโภค เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชน
๓. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
๔. เพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนในการมีส่วนร่วมในการพัฒนา อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. เพื่อพัฒนาคนให้มีศักยภาพ มีความรู้ ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ
๖. เพื่อให้ประชาชนสามารถดูแลและพัฒนาสุขภาพตนเองได้ด้วยตนเอง
๗. เพื่อให้ประชาชนได้รับการดูแลทางด้านโภชนาการที่ดี
๘. เพื่อพัฒนาให้มีคุณภาพทั้งในด้านคุณธรรม จริยธรรม
๙. เพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติด และปัญหาอาชญากรรมให้ลดจำนวนลงและหมด

ไปในที่สุด

๑๐. เพื่อให้การจราจรมีความคล่องตัว และลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุ
๑๑. เพื่อให้ประชาชน องค์กรเอกชนในเขตเทศบาลได้มีส่วนร่วมในการปกครองการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาของชุมชน
๑๒. ปรับปรุงการให้บริการของเทศบาล เพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็วถูกต้อง

๑๓. พัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวให้เป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวและเมืองเศรษฐกิจยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลเมืองชุมขันธ์

ยุทธศาสตร์จังหวัดศรีสะเกษ

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างสังคมที่เข้มแข็งและการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓การเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงและรักษาความสงบเรียบร้อย
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์เทศบาลตำบลเมืองชุมขันธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๑.๑ การพัฒนาก่อสร้างสาธารณูปการ
- ๑.๒การพัฒนาการใช้ที่ดิน
- ๑.๓สร้าง และบูรณะสาธารณูปโภค
- ๑.๔การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภค
- ๑.๕เสริมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาด้านการเสริมสร้างสังคมที่เข้มแข็งและการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี

- ๓.๑ ส่งเสริมการศึกษา
- ๓.๒ ป้องกันรักษาและส่งเสริมสุขภาพอนามัย

- ๓.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนสุขภาพกายในผู้สูงอายุ
- ๓.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนสุขภาพชีวิต เด็กและสตรี คนพิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส
- ๓.๕ ส่งเสริมสวัสดิการ
- ๓.๖ ส่งเสริมวัฒนธรรมและนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาด้านการเสริมสร้างเศรษฐกิจรากให้สามารถพึ่งตนเองได้

- ๒.๑ ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพชุมชน
- ๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- ๒.๓ เสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชนเพื่อยกระดับรายได้ของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการด้านเสริมสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย

- ๔.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ๔.๒ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาด้านการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

- ๕.๑ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมท้องถิ่น
- ๕.๒ พัฒนาประสิทธิภาพบุคลากร
- ๕.๓ ปรับปรุงและพัฒนารายได้
- ๕.๔ ปรับปรุงระบบทะเบียนและเอกสารของเทศบาล
- ๕.๕ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๕.๖ รักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของชุมชน

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

กำหนดตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์ จะกำหนดกรอบความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ และยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชนโดยดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ของชุมชนเกษตรตามแนวทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปัจจัยและสถานการณ์เปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน

ประเด็นการพัฒนา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. การพัฒนาก่อสร้างสาธารณูปการ	เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	- การดำเนินงานของเทศบาลประชาชนจะได้รับความสะดวกสบายในการสัญจร
	๒. สร้างและบูรณะสาธารณูปโภค	เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	- การดำเนินงานของเทศบาลประชาชนจะได้รับความสะดวกสบายในด้านสาธารณูปโภค

ประเด็นการพัฒนา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
	๓. การบำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	-การดำเนินการของเทศบาลประชาชนจะมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและดูแลทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนให้สามารถใช้ประโยชน์ภายในชุมชนได้และสร้างความเป็นระเบียบสวยงามภายในชุมชน
	๔. สร้างจิตสำนึกและตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	-การดำเนินการของเทศบาลประชาชนจะได้มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อชุมชนพัฒนาชุมชนน่าอยู่
๒. การเสริมสร้างสังคมที่เข้มแข็งและการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี	๑. ส่งเสริมการศึกษา	เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	-การดำเนินการของเทศบาลประชาชนจะได้รับการศึกษาดูตามระบบทุกคน -เด็ก ศพต มีคุณภาพทางร่างกายและความรู้
	๒. ป้องกันรักษาและส่งเสริมสุขภาพอนามัย	เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	-การดำเนินงานเทศบาลประชาชนจะได้มีส่วนร่วมในการป้องกันควบคุมโรคที่จะเกิดขึ้นภายในชุมชน และดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชนภายในชุมชนให้มีสุขภาพอนามัยที่ดี
	๓. ส่งเสริมสนับสนุนสุขภาพภายในผู้สูงวัย	เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	-การดำเนินงานของเทศบาลประชาชนผู้สูงวัยจะได้รับการดูแลเอาใจใส่ที่ดี
	๔. ส่งเสริมและสนับสนุนคุณภาพชีวิต เด็กและสตรี คนพิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส	เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	-การดำเนินการของเทศบาลประชาชนจะได้รับการประโยชน์จากการดูแลสนับสนุนคุณภาพชีวิตที่ดี
	๕. ส่งเสริมสวัสดิการ	เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	-การดำเนินการของเทศบาลประชาชนจะได้รับการสวัสดิการที่ดี
	๖. ส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	-การดำเนินการของเทศบาลประชาชนจะได้มีส่วนร่วมในการรักษาวัฒนธรรมและส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการภายในชุมชน

ประเด็นการพัฒนา	ขอข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๓. การเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้พึ่งตนเองได้	๑. ส่งเสริมพัฒนาอาชีพชุมชน	เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	-การดำเนินการของเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์ประชาชนจะได้รับการพัฒนาอาชีพการส่งเสริมอาชีพประชาชนมีรายได้เสริมกระตุ้นเศรษฐกิจ
	๒. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว	เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	-การดำเนินการของเทศบาลประชาชนจะได้รับประโยชน์จากการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อให้ชุมชนมีเศรษฐกิจที่ดีและส่งเสริมพัฒนาแหล่งเรียนรู้วัฒนธรรมสู่การท่องเที่ยว
	๓. เสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชนเพื่อยกระดับรายได้ของประชาชน	เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	-การดำเนินงานของเทศบาลประชาชนจะได้รับจากการกระตุ้นเศรษฐกิจทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นสร้างงานสร้างรายได้
๔. การเสริมสร้างความมั่นคงและรักษาความสงบเรียบร้อย	๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน	เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	-การดำเนินงานของเทศบาลประชาชนมีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน
	๒. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	-การดำเนินการเทศบาลประชาชนจะได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
	๓. ปรับปรุงและพัฒนารายได้	เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์	-การดำเนินงานของเทศบาลประชาชนจะได้รับการชำระภาษีที่สะดวกสบายเพื่อลดขั้นตอนการให้บริการและการรับบริการ

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - พ.ศ.๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ ปี พ.ศ.๒๕๖๙

เทศบาลตำบลเมืองชุมชุม อำเภอชุมชุม จังหวัดศรีสะเกษ

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)										
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างสังคมที่ เข้มแข็งและพัฒนา คุณภาพชีวิตที่ดี	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้าง เศรษฐกิจฐานรากให้ พึ่งตนเองได้	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566 - 2570)

เทศบาลตำบลเมืองซุขันธ์

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ยุทธศาสตร์ที่...6...ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ.....
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน.....
- ค. Sustainable Development Goals: SDGs เป้าหมายที่.....17...../เป้าหมายที่.....13...../เป้าหมายที่.....13.....ที่ยั่งยืนและมีความทนทาน
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดศรีสะเกษ..ประเด็นการพัฒนาที่ 3 พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด...ประเด็นการพัฒนาที่ 2 เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการลงทุน.....

1. ยุทธศาสตร์.....เทศบาลตำบลเมืองซุขันธ์.....

1.1 ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ.....

(1) แผนงานบริหารงานทั่วไป.....

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2570 (บาท)			
1	โครงการเดินทางเข้าเฝ้าฯ กราบถวายบังคมพระบรมศพ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราช ชนนีพันปีหลวง เทศบาลตำบล เมืองซุขันธ์ อำเภอซุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ	เพื่อแสดงออกถึงความจงรักภักดี สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ และความสามัคคีของประชาชน	ผู้บริหาร,สมาชิกสภาเทศบาล, พนักงานเทศบาล,ส่วนราชการ และประชาชนจำนวน ๑๒๐คน	-	-	250,000	-	ผู้เข้าร่วมโครงการ ไม่น้อยกว่า 90 %	ประชาชนมีความตระหนก ในพระมหากรุณาธิคุณ และเกิดความภาคภูมิใจ ในความเป็นคนไทย	สำนักปลัด

ภาคผนวก

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการงานแผนและงบประมาณ สำนักปลัดเทศบาลโทร ๐ ๕๕๖๗ ๑๖๐๑

ที่ ๕๒๒๐๑/๑๔ วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุมัติเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลเมืองชุมชันธ์

เรื่องเดิม

ตามที่เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์ ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ นั้น

ข้อเท็จจริง

เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์ มีความประสงค์จะดำเนินโครงการเดินทางเข้าเฝ้าฯกราบถวายบังคม พระบรมศพ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถพระบรมราชชนนีพันปีหลวง เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์ อำเภอชุมชันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างวันที่ ๒๕-๒๖ มกราคม ๒๕๖๕ ณ พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท พระบรมมหาราชวัง เนื่องจากโครงการดังกล่าวไม่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐

กฎหมาย/ระเบียบ

๑.ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๒๒/๒ ในกรณีการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับโครงการพระราชดำริ งานพระราชพิธี รัฐพิธี นโยบายรัฐบาล และนโยบายกระทรวงมหาดไทยให้เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ส่งร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ด้วย และเมื่อแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงได้รับความเห็นชอบแล้วให้ปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าว

๒.หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุดที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๕๓๔๙ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ เรื่อง แนวทางการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแสดงความอาลัยหรือถวายเป็นพระราชกุศลแด่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

ข้อเสนอแนะ

จากการพิจารณาอำนาจในการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่เกี่ยวกับโครงการพระราชดำริ งานพระราชพิธี รัฐพิธี นโยบายรัฐบาล และนโยบายกระทรวงมหาดไทยให้เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๒๒/๒ เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น รายละเอียดตามแบบเพิ่มเติมแผนพัฒนาห้าปีที่แนบมาพร้อมนี้

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๕๓๕๕

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต
กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง แนวทางดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแสดงความอาลัยหรือถวายเป็นพระราชกุศลแด่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕
๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๓๔๒๓ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๗

ตามที่ สำนักนายกรัฐมนตรีได้มีประกาศ เรื่อง สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง สวรรคต ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๘ และให้ราชการ หน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้ทุกข์มีกำหนด ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๘ เป็นต้นไป นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบให้ส่วนราชการดำเนินการจัดพิธีบำเพ็ญกุศลและแสดงความอาลัย ในวาระครบ ๗ วัน ๑๕ วัน และ ๑๐๐ วัน แห่งการสวรรคต เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าได้มีโอกาสแสดงความจงรักภักดี และสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นอันหาที่สุดมิได้ รวมทั้งได้ศึกษาเรียนรู้พระราชกรณียกิจในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง จึงขอให้จังหวัดแจ้งแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด รายละเอียดตามอ้างถึง ๑ - ๒ ดังนี้

๑. กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีโครงการที่มีลักษณะเป็นการจัดทำบริการสาธารณะ หรือการจัดทำกิจกรรมสาธารณะ ในการแก้ไขข้อโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น การแก้ไขจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการที่มากขึ้น และการแก้ไขงบประมาณเพิ่มขึ้น ให้เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น

๒. กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีโครงการไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นและมีความประสงค์จะดำเนินการจัดทำโครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวกับโครงการแสดงความจงรักภักดี และสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณตลอดจนการเรียนรู้พระราชกรณียกิจของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๒๒/๒ ให้เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่มีผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครบวาระการดำรงตำแหน่ง ให้ดำเนินการยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด

มีอำนาจในการยกเว้นหรือผ่อนผันการปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเขตจังหวัด และรายงานกระทรวงมหาดไทยทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ยกเว้นหรือผ่อนผันนั้น ในการดำเนินการให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแสดงเหตุผลในการขอยกเว้นหรือผ่อนผันตามแบบรายงานการขอยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบฯ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสารับันต์ ศรีวงษ์ถิ)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น

โทร. ๐ ๒๒๕๓ ๕๐๐๐ ต่อ ๒๑๒๒-๕

โทรสาร ๐ ๒๒๕๓ ๒๒๓๐

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th.

ประกาศเทศบาลตำบลเมืองซุซันต์
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนา(ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๙
เทศบาลตำบลเมืองซุซันต์

.....
ตามที่เทศบาลตำบลเมืองซุซันต์ ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ เพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๙ ไปแล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๒/๒ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ เพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้ จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๙

(นางสมจันท์ บัวเขียว)

นายกเทศมนตรีตำบลเมืองซุซันต์

นายกเทศมนตรีตำบลเมืองซุซันต์

รองนายกเทศมนตรีตำบลเมืองซุซันต์